

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH
BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA**

A

**VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
FAKULTA MANAGEMENTU V JINDŘICHOVĚ
HRADCI**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2007

Martin Hermann

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH
BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA**

A

**VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
FAKULTA MANAGEMENTU V JINDŘICHOVĚ
HRADCI**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Význam mimoškolního tréninku sebeobranného
systému Allkampf-Jitsu pro prevenci kriminality dětí**

THE BACHELOR WORK

**The outschool training of the selfdefence Allkampf-
Jitsu system and its importance for the juvenile
delinquency prevention.**

Autor: Martin H e r m a n n

Vedoucí práce: Mgr. Miroslav P r o c h á z k a

Datum odevzdání : 29.4.2007

Poděkování

Děkuji vedoucímu diplomové práce, Mgr. Miroslavu Procházce, za rady, připomínky, metodické vedení práce. Dále pak všem, kteří se mnou spolupracovali, nebo nadále spolupracují v projektu prevence kriminality dětí a mládeže.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou bakalářskou práci vypracoval samostatně na základě vlastních zjištění a pramenů, uvedených v seznamu literatury.

.....

Martin H e r m a n n

V Boršově nad Vltavou dne 29.4.2007

Anotace

Obsahem této bakalářské práce je nastínění celospolečenského problému kriminality mládeže, její vzrůstající tendence a její prevence, vlivem mimoškolních aktivit a její vliv na výchovu. V teoretické části práce jsem na základě studia odborné literatury vymezil pojem volný čas a sledoval jsem problematiku výchovy ve volném čase u dětí školního věku, přičemž metodou práce jsem zvolil anketu , řízený rozhovor , obsahovou analýzu a srovnávání faktů. V praktické části jsem popsal spolupráci při tvorbě a aktivní činnosti v projektu programu : Prevencí proti kriminalitě mládeže. provedl jsem na základě dosažených zkušeností a faktů zhodnocení fungování tohoto projektu - kurzu pro děti a stanovuji doporučení pro praxi. Na tomto programu se od jeho vzniku aktivně podílí instruktoři oddílu Bojových umění sekce Allkampf-Jitsu Sportovního kubu policie ČR v Českých Budějovicích.

Abstrakt

The content of this bachelor work is an adumbration of the all-society juvenile delinquency problem, increasing tendency of juvenile delinquency which is affected by outschool activities and its prevention and discipline influence. In the theoretical part I determine a term “spare time“ based on study of professional literature and I observe the problem of educational age children’s discipline in their spare time, whereas I choose an opinion poll, controlled conversation, purpose analysis and comparing of the deeds which are used by my work method. In the practical part I render an account of cooperation by creation and active action in a program project “By prevention against juvenile delinquency.“ I implement the effectiveness of the project and its estimation based on achieved experiences and deeds - the course for children and I appoint commendations for practice. The instructors of craft combat club section Allkampf-Jitsu at sporting Czech police club in the town of České Budějovice share in this project from the beginning of its birth.

OBSAH

Úvod	7
Cíl práce	8
Teoretická východiska práce	8
I. TEORETICKÁ ČÁST	
1. CHOVÁNÍ DĚTÍ ŠKOLNÍHO VĚKU VYKAZUJÍCÍ ZNAKY	9
 KRIMINÁLNÍHO JEDNÁNÍ	
1.1 Příčiny, podmínky a formy chování dětí vykazující znaky kriminality	9
1.2. Vymezení pojmu volný čas dítěte a rozbor mimoškolní činnosti a její vliv na chování dítěte	13
1.3. Vymezení pojmu trestní odpovědnosti	14
1.4 Chování dětí a mládeže vykazující znaky trestné činnosti a její charakteristika	16
1.5 Prevence kriminality v České republice	22
1. 6 Prevence kriminality na místní úrovni	24
2. PROBLEMATIKA VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT	
 DĚTÍ A MLÁDEŽE	25
2.1 Jak chápe pedagogika pojem volný čas	25
2.2 Možnosti využití zájmové činnosti dětí a mládeže ve volném čase	28
2.3 Negativní jevy dětí a mládeže ve volném čase	30
2.4 Rodina a její výchovný význam	31
2.5 Výchova ve školním zařízení	34
2.6 Vzor pro mládež jako motivující prvek	35
2.7 Příčiny negativních jevů mezi mládeží	36
3. VÝZNAM SPORTOVNÍCH AKTIVIT ZAMĚŘENÝCH	
 NA BOJOVÁ UMĚNÍ V NÁPLNI VOLNÉHO ČASU	
 DĚTÍ A MLÁDEŽE	
3.1 Význam hodnot a příležitostí poskytujících mládeži sport	38
3.2 Význam školy ve sportovní činnosti dětí a mládeže	39

3.3 Bojová umění a jejich význam pro výchovu mládeže	40
3.4 Historie a principy vzniku Allkampf – Jitsu, systém Jakob Beck	43
3.5 Historie sebeobraného systému Allkampf-Jitsu v České republice	44
3.6 Soutěže jako motivační prvek v systému Allkampf Jitsu	46
3.7 Etika v Allkampf-Jitsu	47
II. PRAKTICKÁ ČÁST	
1. HISTORIE A SOUČASTNOST PROJEKTU	
A JEHO VYHODNOCENÍ	48
1.1 Cíle praktické části	48
1.1.1 Výzkumné předpoklady	49
1.1.2 Metodika praktické části	49
1.1.3 Výzkumný vzorek	50
1.2 Zařazení projektu do komplexu výchovných aktivit sociální prevence	51
1.3 Charakteristika sekce Allkampf-Jitsu oddílu Bojových umění Sportovního klubu policie v Českých Budějovicích	54
1.4 Zapojení sekce Allkampf.Jitsu oddílu Bojových umění Sportovního klubu policie České Budějovice do Komplexního součinnostního programu prevence kriminality na místní úrovni	57
1.5 Analýza programu prevence kriminality	59
1.5.1 Základní údaje o projektu	59
1.5.2 Organizační zabezpečení	61
1.5.3 Počáteční výsledky projektu	62
1.6 Analýza náborových aktivit	62
1.7 Závěr a doporučení pro úpravu projektu	69
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	72
SEZNAM PŘÍLOH	74

Úvod

V letech 1990 - 1993 vzrostl počet evidovaných trestných činů na více než trojnásobek úrovně z roku 1989. Bohužel v tomto počtu je také nezanedbatelné procento kriminálních činů páchaných dětmi a dorůstající mládeží. V současné době se stává kriminalita dětí a mládeže aktuálním celospolečenským problémem. V roce 1996 vyčlenila vláda poprvé ze státního rozpočtu finanční prostředky na podporu programu, jehož základním cílem bylo snižování trestné činnosti prostřednictvím preventivních opatření.

Vzhledem k tomu, že kriminalita je problémem především velkých městských aglomerací, bylo rozhodnuto, že bude možnost využít výše uvedené státní finanční prostředky ve formě dotací, které budou přidělovány prostřednictvím tzv. Komplexního součinnostního programu prevence kriminality na místní úrovni.

Tréninkem úpolových sportů se zabývám od roku 1985, kdy jsem začal s tréninkem karate, od roku 1992 trénuji sebeobranný systém Allkampf-Jitsu a od roku 1998 Jiu Jitsu. V roce 1993 jsem založil a doposud také řídím oddíl karate při Tělovýchovné jednotě v Nových Hradech, kde se především zaměřujeme na práci s mládeží. V roce 1994 jsem se spolupodílel na vzniku oddílu Bojových umění při Sportovním klubu policie v Českých Budějovicích, ve kterém dnes vedu sekci sebeobrany Allkampf-Jitsu. V současné době pracuji jako instruktor služebních příprav Policie ČR Správy Jihočeského kraje. Při své práci a konkrétně při náborů nových uchazečů o práci u policie se setkávám s problémem, který je u mladé populace zcela zřejmý a to je nízká fyzická kondice. Nedostatek pohybu při volnočasových aktivitách již od dětství způsobuje jeden z mnoha problémů mladé generace.

Ve své práci uvedu příklady neutěšeného stavu kriminality mládeže, a to především v oblasti volného času dětí školního věku.

Představím zde možnosti prevence kriminality mládeže a to především při mimoškolních sportovních aktivitách s využitím bojových umění konkrétně sebeobranného systému Allkampf-Jitsu , jejich vliv na chování a další vývoj dítěte.

Cílem práce je zpracovat teoretické zásady využití bojových umění a jejich zařazení do systému prevence kriminality mládeže, jako prostředku k využití volného času v mimoškolní době.

Představit metody a možnosti, jak realizovat konkrétní sebeobranný systém v mimoškolní tělesné výchově ve Sportovním klubu policie v Českých Budějovicích.

Teoretická východiska práce jsou především:

- 1) příčiny chování dětí a mládeže vykazující znaky kriminality a dalších výchovných problémů, které mají děti školního věku;
- 2) vymezení pojmu volný čas dítěte a rozbor mimoškolní činnosti a její vliv na chování dítěte ve škole i mimo školu, nebo jiné školní zařízení (školní družina apod.);
- 3) vyhodnocení významu mimoškolních aktivit, především bojových umění pro prevenci závadového chování dětí školního věku;
- 4) vyhodnocení informací, které směřují do oblasti výchovně vzdělávacího procesu dětí;
- 5) vznik a průběh dílčího projektu " Komplexní součinnostní program prevence kriminality na místní úrovni";
- 6) závěry pro praxi;
- 7) textové a grafické zpracování práce.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. CHOVÁNÍ DĚTÍ ŠKOLNÍHO VĚKU VYKAZUJÍCÍ ZNAKY KRIMINÁLNÍHO JEDNÁNÍ

1.1 Příčiny, podmínky a formy chování dětí vykazující znaky kriminality

Kriminalita a další sociálně patologické jevy velmi úzce souvisejí se stavem společnosti. Z podoby problémů a způsobu jejich řešení a současně jejich popisu a hodnocení lze usuzovat na kvalitu společnosti i její další možný vývoj.

Po roce 1989 došlo ke společenským změnám, které provázely jevy jako oslabení organizace státních institucí, změny v právním systému, které v mnoha případech nebyly řešeny tak aby zabránily negativním jevům ve společnosti.

Důsledkem této situace je mimo jiné i zvýšený nárůst trestné činnosti a zvyšující se obavy z kriminality, který je provázen tlakem veřejnosti na zpřísnění legislativy a k přísnějším trestním sazbám pro pachatele trestných činů.

Veškeré toto dění ve společnosti se přenáší také na mladou generaci a situace kriminality mládeže se stává značným problémem. Má velký podíl na sociálně patologických jevech : krádeže, narkomanie, hazardní hry a alkoholismus. Dále pak toulání se, členství v závadových skupinách, ve kterých se pak organizovaně páchá trestná činnost. Naše doba sebou nese zvýšený nárůst negativních jevů v podobě organizovaného násilí jako například rasistické a xenofobní uskupení Skinheads, hlásící se k propagování hnutí směřujících k potlačení práv národů a ras. Také mládež z minoritních sociálních skupin žijících na úrovni životního minima má na závadovém chování dětí školního věku nemalý podíl.

Tato situace je alarmující a nutí nás, abychom ji vyhodnotili, posoudili následky a hledali příčiny vedoucí k nápravě této špatné situace. Tyto problémy se nevyskytují pouze u dospívající populace a nepřichází náhle, ale vyvíjí se od nejútlejšího věku a postupně graduují.

Každá společnost má určité normy chování, jež jsou pro každého člověka dané. Některé z těchto norem se staly zákony. Tyto normy je třeba bez výjimek dodržovat a nad dodržováním těchto norem má společnost mít dohled.

Normy, které se staly zákony, jsou vynutitelné právní cestou. Snahou je aby každý jedinec stal řádným občanem společnosti a tyto normy si osvojil.

Důležitou úlohu ve výchově a sociální prevenci hraje rodina, která svým vlivem a osobním příkladem formuje vztah dítěte ke společnosti, práce, vzdělání a k životnímu stylu vůbec.

Udává se, že nejčastějším rizikovým faktorem je narušené rodinné zázemí, ve němž nesprávnou výchovou, nevhodnou atmosférou a špatnými vlastnostmi rodičů dochází k závadovému chování dětí. Můžeme se domnívat kolik rodin v současnosti funguje normálně a v úplném stavu všech jejich členů, kdy není rozvrácená rozvodem, kde nejsou rodiče pod neustálým existenčním tlakem, mají nevhodnou pracovní dobu, kde jsou matky zaměstnány ve vícesměnném pracovním provozu, rodiče nemají na děti čas a děti jsou odkázány sami na sebe. Pro mnohé děti není rodina zárukou správné výchovy a klidným domovem, ale spíše nejistotou. Děti, jejichž potřeby nejsou dostatečně uspokojovány nebo které naopak dostávají od rodičů vše, co chtějí, aniž by pro to musely cokoli udělat, mívají často vážné problémy v komunikaci se svým sociálním okolím, chybí jim základní životní jistoty a pozitivní vzory. Těžko se především v dospívání orientují v sociálních situacích, nedomýšlejí důsledky svého chování, bývají zranitelné a sociálně nevyzrálé. Jejich prožívání bývá často spojené s prázdnotou, beznadějí a mnohdy i s permanentní nudou. Snahy o únik z takto depresivně laděného vnitřního světa mohou mít pro ně nepříznivé důsledky.

Zpravidla náhoda rozhoduje o tom, jestli začnou užívat drogy, páchat trestnou činnost, seberealizovat se v projevech davové agresivity nebo zda zvolí jinou formu sebedestruktivního chování.¹⁾

V některých případech alespoň ve škole děti najdou správný kamarádský kolektiv. Snad i přátele, pohodu, vstřícnost a sounáležitost. Tedy věci, které jim rodina nedává. Díky stále přetrvávajícímu manipulovatelnému způsobu jednání, nedostatku správné pedagogické komunikace, metodám a formám činnosti, je na některých školách pro řadu dětí atmosféra vytvářející prostředí pro únik.

Kolik dětí například může sportovat a vybrat si sportovní oblast, kterou by chtělo a jaké podněty přivedou děti k tomuto zájmu.

Z jakého důvodu začínají kouřit, brát drogy a proč jsou tolik inspirovány násilím v televizi, kde jsou zcela nevhodné scény násilného charakteru k vidění téměř po celý den a nejen v nočních hodinách, jak by tomu mělo být.

A jakým příkladem působí na děti dospělí, když provokují nadměrné potřeby dětí. Vytvářejí si negativní postoje ke společnosti i k sobě samým, hledají party, sekty.

Proč u dětí nalezneme poruchy chování, útoky z domova i výchovných zařízení, agresivitu, bezohlednost, egoismus, apatii vůči okolí, vandalství, šikanu, záškoláctví, ale i nechut' pracovat, žít se poctivě - to jsou jevy, které jsou ruku v ruce s kriminalitou a užívání alkoholu a drog. Toto jsou otázky na které je třeba hledat odpovědi.

V dnešní době je ochrana dětí před negativními jevy v rodině, ve škole i ve společnosti je nedostatečná. Jsou nedokonale zpracovány vazby mezi jednotlivými subjekty navrhujícími a provádějícími preventivní aktivity. Pak se nemůžeme divit, že trestná činnost dětí se stala závažným sociálně patologickým jevem a že její výskyt se významně posunuje mezi stále mladší věkové skupiny a zahrnuje stále větší počet dětí.

1) Jedlička R. a kol., 2004: *Děti a mládež v obtížných životních situacích*. MV ČR, Praha, 322s.

Chmelík J. (1998) udává, že mezi příčiny a podmínky trestné činnosti a dalších negativních jevů mládeže patří zejména: psychické zvláštnosti dané věkem, individuální zvláštnosti podmíněné geneticky, chorobou nebo duševní poruchou, vliv narušeného sociálního prostředí, projevy generačních protestů, odmítáním autority, vliv part a skupinové působení, ale především nevhodný způsob naplňování volného času a působení masmédií.

Masová média (především televize a rozhlas) a nezodpovědnost některých tvůrců jejich programů ohrožují postoje a chování nejmladší generace (ale nejen ji). Všichni si uvědomujeme, že v současné době dochází k masivní devalvaci hodnot a ke ztrátě mravní zodpovědnosti. Avšak méně už si uvědomujeme, že jsme též svědky otupování a deformování estetického cítění a vkusu. Tomu ale nevěnujeme takovou pozornost, protože absence vkusu nepostihuje společnost materiálně a ekonomicky (tedy viditelně a citelně) tak jako absence morálních zábran u dětí a mládeže.²⁾

K problematickému psychosociálnímu vývoji dítěte dochází nejen v rodinách kriminálníchků, alkoholiků, toxikomanů a lidí, kteří principiálně nemají zájem pracovat, ale i všude tam, kde chybí láska, pocit bezpečí, kde výchovu provází nedůslednost nebo nezdravé ochranářství nabízející dítěti vše, na co si vzpomene. Klíčovým činitelem zdravého vývoje dítěte je kvalita vztahu mezi ním a matkou, později mezi ním a otcem a samozřejmě i mezi dalšími členy rodiny.³⁾

Kriminální statistiky Policie České republiky uvádějí, že trestná činnost se soustřeďuje především ve velkých městech a průmyslových aglomeracích. Až 60% registrovaných trestných činů je spácháno ve městech. Zneklidňující je neustále se zvyšující se podíl nezletilých pachatelů trestných činů a stále vzrůstající počet registrovaných trestných činů.

2) Kraus B., Poláček V. et al., 2001: *Člověk-prostředí-výchova K otázkám sociální pedagogiky*, Paido, Brno, s 70

3) Jedlička R. a kol., 2004: *Děti a mládež v obtížných životních situacích.*, MV ČR, Praha, 322s

1.2. Vymezení pojmu volný čas dítěte a rozbor mimoškolní činnosti a její vliv na chování dítěte

Kvalita prožívání životního času člověka se dostává do popředí zájmu společenských věd, a to zejména otázky volného času dětí a mládeže. V procesu demokratizace a humanizace sociálních vztahů zákonitě narůstá význam mezilidských vztahů v pracovním čase. Volný čas již nepředstavuje jen prostor pro relaxaci a oddych, ale složitý dynamický systém širokého dosahu.

Naplnění volného času je úzce vázáno na prosazující se hodnotový systém. Hodnotový systém české společnosti stejně tak jako základní trendy ve způsobu trávení volného času nemohou být tak izolované, ale naopak v určité interakci s pojetím těchto fenoménů v ostatních civilizovaných industriálních společnostech.

V sociálně-pedagogickém kontextu lze považovat za významné vytváření podmínek k určitým vhodným aktivitám ve volném čase a směřovat mladé lidi k těmto aktivitám. Naopak utlumování jiných aktivit může snižovat pravděpodobnost deviantního chování, jako je konzumace drog a chování mající znaky kriminálního chování, a to zejména u dětí a mládeže. Jedná se především o rozvoj tvůrčích kulturních a sportovních aktivit přinášejících pozitivní výsledky a utlumení konzumních aktivit.⁴⁾

4) Kraus B., Poláček V. at al., 2001: *Prostředí člověk výchova K otázkám sociální pedagogiky*, Paido, Brno, 164s

1.3. Vymezení pojmu trestní odpovědnosti

Trestní zákon vymezuje hranici trestně právní odpovědnosti. Jedním z hlavních hledisek je věk pachatele trestného činu. Podle toho je trestná činnost nezletilých osob (tj. do 18 let věku) rozdělena do dvou kategorií: trestná činnost dětí do 15 let a trestná činnost mladistvých od 15 do 18 let věku pachatele. Je třeba dodat, že vymezení pojmů děti a mládež je ve většině vědních oborů chápána rozdílně.

Podle významu věku pro trestní odpovědnost ve smyslu platné právní normy, tzn. Zákona č. 140/1961 Sb. rozděluje věkové kategorie následovně:

- **zletilý, zletilost** jsou základní pojmy jak z hlediska občansko právního, tak z hlediska trestněprávního. Vymezuje způsobilost fyzické osoby nabývat práva a brát na sebe povinnosti. Zletilým se stává občan ČR dovršením 18 let.

- **nezletilý** je obsahově i významově opak zletilosti. Nezletilý je fyzická osoba, která nedovršila věku 18 let. Znamená to rozsah období od narození do dosažení věku zletilosti. S nezletilostí z občanskoprávního hlediska je spojena způsobilost fyzické osoby mít práva a povinnosti. Nezletilí však mají způsobilost jen k takovým právním úkonům, které jsou svou povahou přiměřené jejich rozumové vyspělosti a odpovídající věku.

- **mladistvý** spadá do pojmů trestněprávních. Je s ním spojen nejen počátek trestní odpovědnosti fyzické osoby za spáchaný trestný čin, ale i zvláštnosti trestní odpovědnosti a trestního řízení proti mladistvým. Trestní odpovědnost mladistvého začíná v den dovršení patnácti let a končí dnem dovršení osmnáctého roku života.

- Spáchá-li tedy osoba jinak trestný čin v den svých patnáctých narozenin, není trestně odpovědná; naproti tomu, spáchá-li trestný čin v den svých osmnáctých narozenin, je stále ještě odpovědná jako osoba mladistvá.

- **osoba mladší než 15 let** je pojem trestněprávní. Z pohledu počítání času v trestním řízení pojem "osoba mladší 15 let" vyjadřuje časové období, ve kterém fyzická osoba, která před dovršením 15 let spáchala čin jinak trestný, je beztrestná.

- **dítě** - podle Úmluvy o právech dítěte (přijaté dne 20.11.1989 v New Yorku) se dítětem rozumí osoba mladší osmnácti let, pokud nedosáhla zletilosti dříve. Obecně, podle zákona o rodině, jsou za děti považovány osoby mladší 15 let.

- **kriminalitou mládeže** se označuje jednání mající znaky trestného činu nebo přestupku, která jsou páchána mládeží. Závadovými skupinami mládeže se pak rozumí takové skupiny osob, z nichž alespoň některé jsou ve věku nižším než 18 let a jejich chování naplňuje podstatu trestných činů nebo přestupků.

- **delikvence** tímto pojmem označujeme protispolečenské jednání, resp. trestné činy (pochází z latiny : delinquens - opomíjející, provinilec). Delikventní činy jsou ty, jež vymezuje platný trestní zákon u trestně odpovědných osob.

- **predelikvence** je pojem odvozený z pojmu delikvence a platí pro děti do 15 let věku. Rozumíme jím, přestupky, asociální, antisociální činy s nízkou společenskou nebezpečností nepodléhající ustanovení trestního zákona, tj. činy jinak trestné, pokud je spáchala odpovědná osoba starší 15 let.⁵⁾

5) Chmelík J., 1998: *Trestná činnost páchaná na mládeži*. MV ČR, Praha , 7s.

1.4 Chování dětí a mládeže vykazující znaky trestné činnosti a její charakteristika

Chování dětí a mládeže vykazující znaky trestné činnosti se v mnohých ohledech od trestné činnosti dospělých významně liší, a to jak strukturou, početností, způsoby provedení, motivací, tak i osobností pachatele.

Osobnosti nezletilých se výrazně odlišují od osobnosti dospělých pachatelů.

Trestná činnost dětí a mládeže se velmi těžko zjišťuje, prokazuje, vyšetřuje a postihuje. Počet nezjištěných a neoznámených kriminálních skutků u této věkové skupiny je velký a její morální následky jsou společensky závažné.

Podle našeho právního řádu ve smyslu trestního zákona a trestního řádu nemohou být děti do 15 let za své činy trestně odpovědné, nemohou být subjektem trestného činu. Aby bylo možno považovat protispoločenské jednání mladistvého za trestný čin, vyžaduje se vyšší stupeň nebezpečnosti než u zletilých pachatelů. Právní řád však dovoluje, že v občanskoprávním řízení může soud přijmout některá z výchovných opatření podle Zákona o rodině.

V současné době převládá názor, že člověk není pouhým objektem vlivu sociálního prostředí, ale subjektem interakčních vztahů mezi nim a prostředím. K delikventnímu jednání tedy dochází způsobem spolupůsobení různých vnějších a vnitřních vlivů na jedince.

Mezi nejvýznamnější faktory delikvence dětí patří vlivy nejbližšího okolí, tj. rodiny, vrstevníků (tzv. mikrostruktura), vliv školního prostředí, popřípadě pracovního kolektivu (tzv. mezostruktura) a vlivy celospolečenské, politické, kulturní, vliv masmédií apod. (tzv. makrostruktura).

Proces formování osobnosti je složitý, v jehož průběhu vzájemně působí celá řada vlivů, a to jak vnitřních, tak vnějších. Tyto faktory musí být ve vzájemné shodě a celý proces vývoje osobnosti pak probíhá vyváženě a bez odchylek. Pokud působí některý z faktorů nesprávně, může dojít k narušení celého procesu formování osobnosti.

Z výše uvedených důvodů musíme dítěti poskytovat dostatek příležitosti a prostoru pro rozvoj jeho schopností a realizaci jeho potřeb. Věnovat se dítěti od jeho prvních chvil až po jeho dospělost, nejen sledovat povinnosti ,které má dítě plnit v rámci rodiny a později školy,ale aktivně se podílet na jeho volnočasové činnosti a umožnit mu realizaci jeho zájmů v podobě sportovních a kulturních aktivit. Mít na dítě čas a vyslechnout si jeho názor a poradit , když to potřebuje. I přes veliké časové zatížení v zaměstnání vždy mít pro dítě čas když to potřebuje a tím mu ukázat, že nám na něm opravdu záleží, že chápeme jeho starosti a potřeby. Pokud tyto příležitosti neposkytujeme nebo je poskytujeme zdeformované, je ohrožen proces socializace a sociální adaptace dítěte. ⁶⁾

Od roku 1989 radikálně rostl výskyt registrovaných kriminálních skutků, rostl i počet osob mladších 18 let stíhaných a vyšetřovaných policií pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu. Když pomineme skutečnost, že stejně radikálně, jak se zvyšoval počet evidovaných trestných činů, klesla jejich objasněnost, zjistíme, že počet pachatelů z řad dětí a mládeže zjištěných u objasněné trestné činnosti i počet trestných činů jimi spáchaných v uvedeném období se výrazně zvýšil.

Konkrétně se celková kriminalita zvýšila ve srovnání v rozmezí let 1989 až 1999 více než tři a půl násobně - v roce 1989 bylo spácháno přibližně 121.000 trestných činů a v roce 1999 to již bylo přibližně 432.856 trestných činů - přičemž objasněnost klesla za stejné období ze 77,4% na pouhých 44,3%.

Kriminalita dětí a mládeže se na tomto nárůstu významnou měrou podílela. Celkový podíl nezletilých na objasněných trestných činech činil za rok 1999 11,2%. Z celkové trestné činnosti připadá v roce 1999 na mladistvé pachatele 17.238 případů, proti 11.247 z nich bylo vedeno vyšetřování, což oproti roku 1989 znamenalo 41% nárůst.

6) Čáp J., 1980: *Psychologie pro učitele*. SNP, Praha, 10s.

Přes to všechno od roku 1996 je zaznamenáván mírný pokles počtu zjištěných trestných činů spáchaných dětmi. Tento trend se nejvýrazněji potvrdil v roce 2002, kdy se počty stíhaných i žalovaných osob přiblížily až na úroveň roku 1991. Pokles počtu dětí do 15 let - pachatelů (-42 %) i trestných činů jimi spáchaných (-44 %) je netypický. Podobně netypický, i když méně dramatický, je pokles počtu trestných činů mladistvých (-17 % u pachatelů a -15,6 % u počtu trestných činů). Otázkou je, zdali je tento pokles zapříčiněn změnou novelty trestního řádu (především změna výše škody pro účely trestního řízení z 2 000,- Kč na 5 000,- Kč) nebo zůstává-li tato trestná činnost neobjasněna, či skryta v latentní kriminalitě. Reálně však lze usuzovat, že velká část trestných činů se přesunula do kategorie přestupků (škoda do 5 000,- Kč) o nichž není vedena centrální evidence. V současné době tak není možné ani odhadnout kolika přestupků se děti v České republice dopouštějí.

Z hlediska druhů zjištěné trestné činnosti se děti dopouštějí zejména majetkových trestných činů (např. v roce 2003 to bylo 62 % z celkového počtu zjištěných trestných činů dětí). Jedná se převážně o krádeže, krádeže prosté, krádeže věcí z motorových vozidel, krádeže jednostopých i dvoustopých vozidel, vloupání do různých druhů objektů apod. Významný je podíl dětí na pouliční kriminalitě (jak drobné majetkové, tak násilné). Alarmující je trvalý vzestup zjištěných trestných činů loupeže (567 loupeží v roce 2000 na 853 v roce 2003), i když celkově zjištěná násilná kriminalita dětí klesá.

Zhruba 68 % pachatelů mladších 18 let se dopustí jednoho trestného činu a jejich kriminální kariéra dál nepokračuje. Tato skupina spáchá cca 30 % z objasněných trestných činů, 70 % zjištěných trestných činů spáchá zbývajících 32 % pachatelů. Závažným zjištěním je, že 2,6 % pachatelů mladších 18 let spáchalo 24 % trestných činů, přičemž každý z nich spáchal 11 a více trestných skutků.

Značný podíl na celkově páchané trestné činnosti dětí mají již řadu let děti umístěné v zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy (např. v roce 2003 byl jejich podíl na spáchané trestné činnosti 20 %).

I v této skupině sice celkově kriminalita klesá (zejména majetková), roste však počet násilných trestných činů, a to zejména loupeží (87 v roce 2000, 313 v roce 2003). Podle kriminálních statistik se ve srovnání s ostatními kraji České republiky dopouští mnohonásobně nejvyššího počtu trestných činů svěřenci uvedených zařízení v Severomoravském kraji, přičemž se jedná převážně o skutky spáchané dětmi na útěku. Pro doplnění je třeba uvést, že počty dětí umístěných v náhradní výchově v Severomoravském kraji jsou srovnatelné s počty v jiných krajích a podobně je tomu i u počtu úteků.

V roce 2002 provedl Institut pro kriminologii a sociální prevenci na vybraných okresních státních zastupitelstvích v průběhu jednoho roku kriminologický průzkum celkového nápadu kriminality mladistvých pachatelů. Analyzovány byly údaje o 484 obžalovaných mladistvých

Z výzkumu vyplynulo, že jen malá část mladistvých pachatelů se dopouští závažné trestné činnosti, převažující většina se dopouští méně závažných trestných činů, dominují trestné činy majetkové povahy s nižší mírou způsobené škody (pouze 8 % pachatelů získalo svou trestnou činností kořist vyšší než 25 000 Kč); mezi pachateli převažují chlapci (poměr 9:1); trestná činnost je ve většinou páchána ve skupině.

Značné škody jsou způsobeny násilným a neodborným jednáním, kterým se pachatelé odcizovaných věcí zmocňují. V době páchání trestné činnosti byl každý pátý mladistvý žákem základního - v převažující většině zvláštního - školství, více než čtvrtina pachatelů byla bez zaměstnání. U pachatelů věkové kategorie do 15 let je shodné, že nejfrekventovanějšími trestnými činy jsou trestný čin krádeže, poškozování cizí věci, porušování domovní svobody, následují pak trestné činy ublížení na zdraví a trestný čin vydírání. Kriminalita dětí má svá specifika: je páchána převážně ve skupinách a je doprovázena zbytečným a bezúčelným ničením věcí. Zatímco v minulosti byla páchána převážně nahodile a bez přípravy, v posledních letech je u mladých pachatelů páchajících zejména majetkovou kriminalitu opakovaně zaznamenávána zvýšená kvalifikovanost.

Jejich jednání je stále častěji promyšlené, přípravě věnují více času a úsilí, včetně předem zajištěného alibi. Brutalita a neúměrné násilí je dalším výrazným znakem kriminality dětí.

Závažnou okolností provázející trestnou činnost dětí je zneužívání drog a alkoholu (dle informací sociálních kurátorů je např. na území hl. města Prahy většina trestných činů spáchaných osobami mladšími 18 let doprovázena předchozím požitím alkoholu nebo drogy). Snadnost spáchání trestného činu, nízké riziko odhalení a potrestání a vysoká pravděpodobnost zisku jsou právě u dětí významnými startovacími faktory kriminálního jednání. U mladistvých pachatelů, jsou příčinou páchaní trestné činnosti, mimo jiné i tzv. konzumní způsob života. Jako druhořadý motiv se již vyskytuje touha vyrovnat se svým vrstevníkům, zejména kamarádům z finančně lépe zajištěných rodin. K tomuto projevu se přidávají další negativní jevy, jako je nedostatek odpovědnosti, neúcta k hodnotám vůbec a majetku zvlášť, nechť dodržovat normy upravující život ve společnosti, touha po nezávislosti, odpor ke konformitě společnosti a další. Závažný dopad mají projevy predelikventních znaků v chování nezletilých, jakými jsou absence ve škole, toulání a útoky z domova.

**Trestné činy spáchané dětmi a mládeží (1- 18 let) v České republice
za období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005**

Název	celkem	na ulici	Název	celkem	na ulici
Vraždy motiv. osob. vztahy	2	0	Kr. vl. do jíd.záv.kuch.strav.zař.	10	0
Vraždy ostatní	1	0	Kr. vl. do kult. objektů - ne 331	13	0
Vraždy celkem:	3	0	Kr. vl. do obj. st. um. př.-ne 332	9	0
Braní rukojmí	1	1	Kr. vl. do ostatních objektů	975	188
Loupeže	715	605	Kr. vl. do pokl. a panc. skříní	2	0
Loupeže na finančních institut.	1	0	Kr. vl. do restaurací a hostinců	101	12
Násilí a vyhrož. proti skup. ob.	6	4	Kr. vl. do rodinných domků	233	17
Násilí na veř. čin. - obec. pol.	7	6	Kr. vl. do ubytovacích objektů	13	1
Násilí na veř. čin. – policistovi	24	19	Kr. vl. do vík. chat soukr. osob	276	20
Nebezpečné vyhrožování	60	20	Krádeže vloup. do výkl. skříní	21	14
Neopr.zás.do práva domu, bytu...	1	0	Krádeže vloupáním do bytů	189	14
Omez. a zbavení os. Svobody	52	24	Krádeže vloupáním do kiosků	123	78
Porušování domovní svobody	114	13	Krádeže vloupáním do obch.	178	55
Rvačky	1	1	Krádeže vloupáním do škol	82	7
Úmyslné ublížení na zdraví	467	292	Krádeže vloupáním celkem:	2 225	406
Únos	1	0	Krádeže kapesní	424	241
Útisk	1	0	Krádeže při pohlavním styku	1	0
Vydírání	209	76	Krádeže jiné na osobách	321	201
Násilné činy celkem:	1 660	1 061	Krádeže mezi zaměst. na prac.	14	0
Komerč.forma sex.zneuž. ostatní	7	0	Krádeže mot. voz. dvoustopých	682	611
Komerč.forma sex.zneuž.v závisl.	1	0	Krádeže mot. voz. jednostop.	147	95
Ohrožování mravnosti	20	0	Krádeže věcí z automobilů	476	427
Ohrožování pohlavní nemocí	2	0	Krádeže součástek mot. voz.	171	140
Ostatní mravnostní trestné činy	1	0	Krádeže jízdních kol	152	50
Ostatní pohlavní úchytky	128	7	Krádeže domácího zvířectva	3	2
Pohlavní zneužívání ostatní	688	36	Krádeže v bytech	327	11
Pohlavní zneužívání v závislosti	100	0	Kr. věcí na nádražích	3	1
Ubl. na zdr. pohl. Nem. z nedb.	0	0	Kr. věcí během jízdy v DP	2	1
Ublížení na zdraví pohl. nem.	1	0	Kr. v obj. se staroř. a um. před.	3	3
Znásilnění	475	11	Krádeže v jiných objektech	613	47
Mravnostní činy celkem:	1 423	54	Krádeže ostatní	212	116
Hanobení nár., přesvědč. a rasy	9	7	Krádeže prosté celkem:	3 551	1 946
Ohrožení pod vl. náv. l., opilství	6	4	Ned.výr. a d.psych.l. a jedů pro J	306	175
Ostatní trestná činnost	84	19	Ned.výr. a d.psych.l. a jedů pro S	10	5
Podněcování k nár. a ras. nenáv.	1	0	Ned.výr. a d.psych.l. a jedů pro V	7	1
Podpora a propagace hnutí	9	6	Ohrož. mravní vých. mládeže	3	0
Šíření poplašné zprávy	74	23	Podávání alk. nápojů mládeži	21	11
Týrání zvířat	5	2	Sprejerství	492	455
Ublíž. na zdr. z nedbal.-ostatní	11	8	Šíření toxikomanie	47	17
Ublíž. na zdr. z nedbal.-prac.úr.	2	2	Výtržnictví	272	183
Zbývající kriminalita celkem:	201	71	Toxikomanie celkem:	1 158	847

1.5 Prevence kriminality v České republice

Veliký růst kriminality a výskyt dalších sociálně patologických jevů po roce 1990 vyvolali naléhavou společenskou diskusi o způsobu řešení tohoto vývoje. Bylo zřejmé, že je potřeba zavést vedle represivních opatření nejrozličnější formy prevence.

Program prevence kriminality se začíná na vládní úrovni formovat v roce 1993, kdy vláda uložila Ministerstvu vnitra ve spolupráci s ministry obrany, spravedlnosti, práce a sociálních věcí, školství, mládeže a tělovýchovy a generálnímu státnímu zástupci předložit návrh programů sociální prevence a kriminality. Usnesením vlády z února 1996 ke zprávě o "Programu sociální prevence a prevence kriminality" byl zpracován aktuální stav do roku 1996 a východiska na další období. Dále vláda uvolnila 150 mil. Kč ze státního rozpočtu a schválila systém sdružování a vynakládání finančních prostředků na programy prevence kriminality a drogových závislostí. Byl vytvořen "Republikový výbor pro prevenci kriminality" jehož členy jsou Ministerstva vnitra, školství a tělovýchovy, práce a sociálních věcí, spravedlnosti, zdravotnictví, obrany a financí. Gestorem je Ministerstvo vnitra, resp. odbor prevence kriminality.⁷⁾

Problematika delikventních dětí je řešena v rámci sociální a kriminální politiky státu. Sociální politika zahrnuje politiku mládeže, zaměstnanosti, vzdělávání, rodinnou, zdravotní atd. Dílčími systémy kriminální politiky jsou politika trestní a politika preventivní. Trestní politika a její převážně represivní část je orientována na minulost, na konkrétní události, trestné činy, které již nastaly.

7) Věstník MV ČR č.32/2, 1997: *Program MV v oblasti prevence kriminality*. MV ČR, Praha, 13s.

Preventivní politika se zabývá snižováním pravděpodobnosti páčání trestných činů, směřuje do budoucnosti a spoléhá se především na nerepresivní prostředky. Systém péče o delikventní děti tvoří soustava institucí působících v rámci sociální i kriminální politiky, jejichž práva a povinnosti určuje příslušná legislativa. Svoji nezastupitelnou roli zde mají i nevládní neziskové organizace, a to zejména v oblasti resocializačních programů, zájmových volnočasových aktivit, nízkoprahových a kontaktních center, prevence závislostí a s nimi spojené trestné činnosti, apod. Prevence trestné činnosti dětí je i prioritou *Republikového výboru pro prevenci kriminality* (dále jen „*Republikový výbor*“) i jednotlivých resortů v něm zastoupených.

Republikový výbor odpovídá:

- vytvoření systému prevence kriminality v ČR, včetně realizace finanční podpory preventivním aktivitám ze státního rozpočtu
- mezíresortní spolupráci v oblasti prevence kriminality
- uskutečnění mezinárodních kontaktů na odpovídající úrovni
- kandidaturu ČR na řádné členství v Komisi OSN pro prevenci kriminality
- zpracování materiálů pro jednání vlády a Parlamentu ČR

1. 6 Prevence kriminality na místní úrovni

Základním systémem prevence kriminality v České republice je "Komplexní součinnostní program prevence kriminality na místní úrovni" - dále jen KSP. Podstatou tohoto programu je příprava a realizace aktivit sociální a situační prevence na základě rozboru situace a výskytu sociálně negativních jevů v jednotlivých městech, včetně rozborů aktivit státní správy, samosprávy, policie i nevládních organizací.

Za přípravu a praktickou realizaci KSP na místní úrovni nesou odpovědnost obecní zastupitelstva. Republikový výbor pro prevenci kriminality zpracoval metodiku pro potřeby měst přípravy SKP na místní úrovni a metodická doporučení ke zpracování rozboru bezpečnostní situace ve městech. Republikový výbor je také gestorem vynakládání finančních prostředků ze státního rozpočtu na podporu programů vybraných projektů. Prostředníkem mezi Republikovým výborem pro prevenci kriminality a obecními zastupitelstvy je odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra. Znamená to, že KSP na místní úrovni po stránce koncepční, metodické a informační, poskytuje zástupcům měst osobní konzultace a pomoc při přípravě a zpracování programů. Zároveň zajišťuje dotační systém ze státního rozpočtu na programy prevence kriminality ve městech.

Řada projektů je zaměřena na trávení volného času dětí a mládeže a projekty zaměřené na práci s rizikovými skupinami.

2. PROBLEMATIKA VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT DĚTÍ A MLÁDEŽE

2.1 Jak chápe pedagogika pojem volný čas

Volný čas tráví každý po svém, někdo a v dnešní době je to většina lidí pociťuje jeho nedostatek, jiný má času dost a neví, co má dělat jak jej má naplnit, další tráví čas způsobem odporujícím společenským normám a zvyklostem. Volný čas mladých lidí působí vrásky nejen jejich rodičům, ale připraví nejednu horkou chvilku i jejich učitelům, vychovatelům, trenérům a všem co mají mládež na starost.

Celý lidský život, všechny aktivity člověka je možno rozdělit do dvou oblastí. První tvoří vše, co souvisí s povinnostmi člověka (povolání, domácností atd.), do druhé se zařazují aktivity ve volném čase, které konáme dobrovolně, rádi a ze svého svobodného rozhodnutí. Obě oblasti hrají v našem životě důležitou roli, měli by být vyvážené a harmonické. Plnění povinností i správné využití volného času patří k významným životním hodnotám, pro obě tyto oblasti je nezbytné se připravit. Málo kdo zpochybňuje nezbytnost cílevědomého výchovného působení v oblasti sféry povinností. Jinak tomu je však v oblasti volnočasových aktivit. Mnoho lidí se dnes mylně domnívá, že využívat volný čas není nic náročného, že to prostě umí každý, nebo to okopíruje od svého okolí. Vždyť podstatnou část činností ve volném čase je vlastně dělat si, co chceme. Problém je však v tom, abychom dělali to, co je pro nás i ostatní nejen příjemné, ale také prospěšné a užitečné. A to předpokládá též odpovídající pedagogické ovlivňování. Nelze tuto skutečnost chápat jen pouze jako omezování osobní svobody, ale spíše citlivé, nenásilné vedení, motivaci pro vhodné využívání volného času. Slovo vhodné je třeba chápat tak, že se jedná o činnost, která přináší člověku pocit libosti, vedoucí k relaxaci, pomáhají odstraňovat únavu, ale zároveň pozitivně formují osobnost a nepoškozují tělesné ani duševní zdraví jedince.

Pojem volný čas se dá také vyjádřit jako čas který má člověk sám pro sebe, patří sám sobě, může se svobodně rozhodnout o činnosti, kterou bude vykonávat, jenž mu přináší potěšení či odpočinek. Je to ta část dne, kdy je člověk osvobozený od pracovních povinností, studijních, společenských i k sobě samému. Z mnoha hledisek je významný způsob trávení volného času.

Za optimální se považuje taková kombinace činností, při níž se splňují tři funkce volného času: odpočinek, zábava a vlastní rozvoj. Tyto funkce se vzájemně prolínají, doplňují, podporují a úzce spolu souvisejí.

Někdy v něm hrají dominantní úlohu oblast oddechu, jindy funkce zábavy a někdy část zvýrazňující funkci rozvoje osobnosti. Ideální je využít a spojit všechny tyto tři faktory do jednoho celku, ne vždy se tento soulad podaří. V současnosti stoupá význam výchovy organizovaného volného času. A tak se oblast nekontrolovatelné výchovy postupně přetváří na oblast záměrné výchovy a pedagogicky orientované činnosti volného času. Do tohoto procesu se zapojují mnohé aktivity volného času, jako sportovní, kulturní, umělecké, technické, odborné aj.

Systémem výchovy ve volném čase však musí být součástí globálního systému výchovy, cílem má být především změna postoje člověka k lidem, ke společnosti, k přírodě i k sobě samému s důrazem na soužití, solidaritu, ochotu ke spolupráci, k pomoci, empatii atd.⁸⁾

Jedním z nejdůležitějších společenských a pedagogických požadavků ve světě i u nás se stává výchova a volný čas dětí. Stojíme před úkolem věnovat volnému času dětí více pozornosti než doposud vzhledem k narůstajícím negativním jevům. Ty jsou především důsledkem toho, že děti jsou ve velké míře ponechány vlivům, které na ně negativně působí např. ulice, živelnosti a náhodě, ve které převládá nesprávné chápání života, zanedbávání školní docházky a učiva vůbec, povinností a závazků. Výsledkem je narůstající asociální chování mládeže.

8) Hradečná M. a kolektiv, 1998: *Vybrané problémy sociální pedagogiky*. Karolinum, Praha, 17s

Volnočasové aktivity jsou ovlivněny biologickým zráním a jsou odrazem dosažené úrovně sociálního, mentálního a psychického zrání. Zároveň jsou stimulem dalšího zrání jedince a posunem v hodnotové orientaci. Realizace zájmů a potřeb dítěte a mladého člověka prostřednictvím volnočasových aktivit patří do sociálního učení. Rozhodující roli také zde má rodina.

U většiny aktivit je silná mezigenerační kontinuita. S věkem závislost mezi aktivitou dítěte a rodičů klesá. Je to způsobeno tím, že se proměňuje sociální pole mladého člověka, jeho sociální pozice a rozsah interakce s dalšími subjekty. Kulturní a volnočasové orientace krystalizují kolem 16 let věku. U adolescentů ve věku 15-22 let se vyskytují aktivity s věkem rostoucí do určitého věku a pak klesající (návštěvy diskotéky, koncertů populární hudby, restaurace, večírků, mejdanů apod.). Nejaktivnějším obdobím z hlediska množství a náplně volného času je období kolem 17 let, kdy kulminuje frekvence řady aktivit.⁹⁾

Organizace volného času významně ovlivňuje kriminalitu u dětí a kriminalitu mladistvých. Převážně došlo k protispolečenskému jednání nezletilých právě ve volném čase a z nudy. Výzkumy, které se věnovaly srovnáváním způsobu trávení volného času u delikventní a nedelikventní mládeže, prokázaly určité odlišnosti v jeho náplni. Nejčastější činností nezletilých delikventů ve volném čase je bez cíle potulování se ulicemi a nicnedělání, a vše provázející nuda, doma pak sledování televize, videa, DVD, poslech magnetofonu, discmana nebo MP3 přehrávače. Obecně tedy jde spíše o pasivní prožívání volného času. Oproti běžné populaci je u delikventní mládeže minimální potřeba sebevzdělávání a z toho pramenící nízký zájem o studium, stejně nízká je i úroveň zájmové sféry. Především pro mládež rizikovým prostředím pro vznik negativních jevů, a z těchto důvodů by mu měla být věnována náležitá pozornost.

9) Kraus B., Poláček V. at al., 2001: *Prostředí člověk výchova K otázkám sociální pedagogiky*, Paido, Brno, 166s

Neznalost, jak smysluplně trávit volný čas, je jednou z příčin nudy i nedostatečné motivace navazovat s vrstevníky i dospělými vztahy spolupráce, rozvíjet solidární a jiné aktivity ve prospěch druhých.

Jednotlivcům brání v jejich vrůstání do společnosti a v horších případech vede k agresivním způsobu jednání v zájmu prosadit se ve společnosti.

2.2 Možnosti využití zájmové činnosti dětí a mládeže ve volném čase

V současných společenských podmínkách nezaujímají již školská zařízení pro mimoškolní (kam patří školní družiny, školní kluby a podobná zařízení) tak dominantní postavení, jako tomu bylo v minulosti. Vedle státních zařízení nyní funguje celá řada organizací, občanských, nebo církevních sdružení a soukromých firem, jež mohou zabezpečovat vhodné aktivity dětí a mládeže ve volném čase.

Přesto škola stále patří mezi základy systému, který organizuje volný čas mládeže a jeho správné využití. Aby mohla škola vykonávat všechny svoje výchovné a vzdělávací úlohy, aby mohla plnit očekávání i ve výchově ve volném čase, potřebuje odpovídající podmínky a to především materiální, organizační zabezpečení a v neposlední řadě odpovídající pedagogy či trenéry sportovních klubů aj.

Zájmová činnost žáků ZŠ se převážně uskutečňuje jako ¹⁰⁾

- organická součást pravidelné výchovně vzdělávací činnosti ve školní družině a školním klubu;
- činnost zájmových útvarů;
- soustava volitelných a nepovinných předmětů;
- individuální a skupinová činnost (sběratelství , žákovské projekty aj.).

10) Hradečná M. a kolektiv, 1998: *Vybrané problémy sociální pedagogiky*. Karolinum, Praha

V současné době jsou nepovinné aktivity škol na vzestupu z důvodu dlouhodobě trvajících úbytků dětí a s ním spojený úbytek žáků, rušení jednotlivých škol nebo jejich spojování v rámci ekonomických opatření jednotlivých krajů.

Škola se svými výchovně vzdělávacími úkoly a z nich plynoucího pracovního zatížení pedagogů, nemůže pokrýt poptávku žáků o jednotlivé oblasti aktivit ve volném čase. Ve většině případů je to z ekonomických důvodů, např. nemůže mít pro všechny žáky dostatek kvalitních a moderně vybavených počítačů aj. Toto poslání je úkolem specializovaných institucí (sportovních, kulturních, odborných , vědeckých, uměleckých , technických aj.). Některé z nich mají jak charakterem tak i názvem k ZŠ velmi blízko např. státní jazykové školy, základní umělecké školy aj.

Další instituce, které se aktivně zapojují do mimoškolní výchovy a zaplnění volného času jsou např.: Český svaz tělesné výchovy a jeho Tělovýchovné jednoty, dále pak znovu obnovená Česká obec sokolská nebo organizace vzniklé z bývalého Svazarmu, Skaut a mnoho dalších nezávislých či soukromých klubů.

Nelze jednoznačně tvrdit, že jen organizovaná činnost volného času, je kvalitní. Jsou děti, které k organizované činnosti pociťují nechuť. Tato činnost má však především přednosti v bezpečnosti, bez které se většina a především sportovních aktivit neobejde. Důležité je toto zabezpečení především u dětí školního věku. Do těchto věkových kategorií lze s úspěchem zakomponovat a uplatnit výchovný prvek a kladný vliv ve smyslu využití užitečně a smysluplně vyplnit volný čas.

2.3 Negativní jevy dětí a mládeže ve volném čase

Děti by se měly pomocí rodiny, školy aj. distancovat od aktivit, které by mohly být společensky nežádoucí. Jejich počátek bývá v nedostatku orientace mladého člověka v možnostech účelného využití volného času, velmi často s nevhodným vlivem vrstevníků.

Pokud se připojí i další negativní vlivy, narušené rodinné prostředí, nižší mentální úroveň jedince, nedostatečně stimulující sociální prostředí apod. mohou vést důsledky až k asociálnímu chování a delikvenci. Jako příklad nevhodného způsobu trávení volného času lze uvést některé formy pasivity, jako nadměrné sledování televizních programů, videofilmů a DVD filmů s násilnou tematikou, ale také nepřiměřené hraní počítačových her a náruživou vášní k hracím automatům.

Některé aktivní formy využití volného času mnohdy vedou k delikventnímu chování, a to především ve skupinách, partách v těch nejhorších případech pouličních gangu. Není dnes výjimkou, že sportovní fanoušci, kteří neblaze prosluli svojí nezkrotnou agresivitou, jsou mladí lidé, z nichž někteří nejsou ani ve věku nezletilých. Dalším nebezpečným jevem jsou extremistická seskupení, které spadají do skupin s extremistickou orientací hlásící se buď ke krajní pravici (Skinheads B.H.S aj.) nebo ke krajní levici (Anarchisté aj.).

Extremismus je fenomén současné doby, jehož přesné vymezení je takřka nemožné. Stávající definice extremismu jsou poznamenány profesním zaměřením autorů, avšak žádná z řady vymezení obsahu tohoto pojmu není přesná a obecně uplatnitelná. Jedna z posledních a zdá se, že i nejoblíbenějších definicí extremismu, byla zpracována zpracovaná Institutem pro kriminologii a sociální prevenci ministerstva spravedlnosti, která jej chápe jako "*souhrn určitých sociálně patologických jevů vytvářených více či méně organizovanými skupinami osob (extremistů)*"¹¹⁾

11) *Kriminologické právní aspekty extremismu*, IKSP, Praha, 1999, 114s.

Také u těchto skupin nachází mládež ve volném čase odreagování tím nejmeně vhodným způsobem a pohybují se v prostředí , kde vnímají sociálně nepřipustné názory jako jsou rasismus, xonofobie aj.

Jedním z nejnebezpečnějších znaků těchto skupin je kriminalita v podobě násilí proti minoritním skupinám obyvatel a vandalismu na soukromém i veřejném majetku.

2.4 Rodina a její výchovný význam

Rodina je místo, kde se jedinci přirozenou cestou dostává četných podnětů a zkušeností, kde se doslova na každém kroku učí přístupu ke společnosti a kde si osvojuje základy svého sociálního chování. V rodině se utvářejí jeho představy světonázorové, politické, morální, pracovní a estetické, které se postupně stávají jeho názory a přesvědčením, promítající se v každodenním chování. Rodina hraje primární roli v sociální prevenci, v prevenci delikvence dětí a svým vlivem a osobním příkladem vytváří vztah dítěte ke společnosti, práci, vzdělání a k životnímu stylu vůbec. Jestliže rodina některou svojí funkci neplní, odrazí se to na dítěti. Tato teze spojující sociální selhání jedince se selháním rodiny je dnes všeobecně uznávána.

Je nesporné, že děti s poruchami chování a delikventi, pocházejí v převážné míře z problémových rodin a kde byla funkce rodiny narušena a nezaručovala správnou výchovu. Asociální problémy u dětí tak v různé míře odrážejí rodinnou situaci a většinou jsou jejím důsledkem. Podle některých výzkumů představuje podíl dětí pocházejících z narušených či nepříznivých rodinných poměrů 60-70% celkového počtu delikventních dětí.¹²⁾

Při podrobnějším rozboru způsobu výchovy jsou některé charakteristické znaky rodin nezletilých delikventů odlišné od běžné populace.

12) Vítek K., Vítková V., 1978: *Sociologie pomáhá společenské praxi*. SNP, Praha, 21s.

Vzhledem k tomu, že podle některých autorů více než polovina manželství rodičů delikventních dětí byla narušena nebo rozvrácena, můžeme považovat neklidné, rozhádané rodinné prostředí za častý jev u většiny delikventní populace.

K těmto ukazatelům přibývají ještě další zjištěné souvislosti - nepřiměřený a nerozvážený výchovný přístup rodičů, alkoholismus rodičů, kriminalita apod. V těchto typech rodin podle některých autorů žijí tři až čtyřikrát častěji děti delikventní než děti nedelikventní. Rozvod a především různě dlouhé manželské krize rodičů provázené konflikty, jichž je dítě často svědkem, představuje obrovskou psychickou zátěž pro dítě. Nedostatečná pozornost věnovaná dítěti a protichůdné výchovné postupy rodičů mohou vést ke ztrátě důvěry dítěte k rodičům, ke ztrátě rodičovské autority a především k nenapravitelných škodách na rodinném zázemí.

Náhradu zmíněných potřeb hledá dítě v lepším případě u jiných členů rodiny, v horším pak mimo rodinu, mezi vrstevníky v partě, často závadové.

V některých případech je naopak rozvod rodičů jediným řešením, jak dítě dostat ze závadového rodinného prostředí. Je třeba si také uvědomit, že ani úplná rodina sama o sobě nezaručuje kvalitní výchovu a že kvalita výchovy v ní ve značné míře závisí především na osobnostních kvalitách rodičů. Mezi rodiči delikventů se často vyskytují charakterově narušení jedinci s morálními vadami a asociálními sklony, alkoholismus, drogová závislost a trestná činnost.¹³⁾

Mezi další vlivy, které se podílejí na kvalitě výchovy, patří kromě struktury rodiny a osobnostních vlastností rodičů i styl výchovy a početnost rodiny, přičemž určujícím faktorem je pak úroveň vztahů mezi jednotlivými členy rodiny.

13) Nezkusil J., 1978: *Českomoravská kriminologie*. Panorama, Praha, 22 s.

Vztah členů rodiny a především rodičů k sobě představuje příklad pro chování dítěte v jeho vlastním budoucím životě.

Jsou i další rizikové skupiny rodin, kde jeden či oba rodiče podnikají nebo jsou obdobným způsobem přetíženi, této činnosti se věnují většinu času a na výchovu dětí a na rodinu jim nezbývá čas.

Zvláštní kategorii tvoří děti, které nikdy nepoznaly co je to teplo domova a z větší části ani své rodiče. Byly vychovávány v kolektivních institučních zařízeních a obvykle prošly celou řadou náhradních domovů. Tyto děti mají nejen oslabenou schopnost navazovat vztahy a nalézat v nich uspokojení, mají i oslabený smysl pro civilní - neústavní - realitu¹⁴⁾

Do konfliktních situací se však dostávají i normálně fungující rodiny, pokud nedokáží vhodným způsobem řešit symptomy, jež mohou mít pro dítě škodlivé důsledky a vést až k delikventnímu chování.

Velmi mnoho rodičů podceňuje možnosti a účinné angažovanosti ostatních institucí v ochraně jejich dítěte před negativními jevy, které se v dnešní společnosti objevují ve stále větší míře (drogy, alkoholismus, aj.) Společnost celým souborem opatření a prostředků, vědeckých, uměleckých i politických se snaží dosáhnout toho, aby se veřejné mínění rodiny formovalo ve shodě s ideály a požadavky naší společnosti.

14)Matoušek O., Kroftová A., 1998: *Mládež a delikvence*. Portál, Praha, 23s.

2.5 Výchova ve školním zařízení

Škola tradičně je a bude základní výchovně - vzdělávací institucí ve společnosti, je zásadním činitelem nejen v utváření vědomostí, ale i názorů, postojů a ideálů v celém průběhu školní docházky. Nese největší míru zodpovědnosti za úroveň, šíři a hloubku všeobecného i odborného vzdělání. Společně s rodinou nese odpovědnost také za sociální výchovu mládeže.

Výchovná funkce školy spočívá především v záměrném působení na děti a mládež, kde vznikají vztahy mezi těmi, kdo vychovávají, a těmi kdo jsou vychováváni. Každý podnět pedagoga i každý prvek školního prostředí, školní řád i klima zapadají do složitého pole výchovně - vzdělávacího působení na žáky a odrážejí se v jejich vědomostech, dovednostech, návycích, schopnostech, postojích, zájmech a potřebách i v jejich sociálním chování. Školní výchovu můžeme rozdělit do dvou základních skupin. Výchova, která probíhá v rámci vyučování a na výchovu při aktivitách, které neprobíhá v rámci řádné školní výuky. Obě tyto formy se vzájemně doplňují .

Škola má vedle rodiny největší vliv na utváření osobnosti jedince. Přímý vliv školy na delikvenci mládeže se sice neprokázal, ale právě ve školním prostředí se projevují první vážné symptomy možné delikvence. Výchovné problémy jako nekázeň, výtržnosti, podvody, drobné krádeže, záškoláctví a potíže prospěchové. Negativní jevy ve škole bývají zpravidla prvním varováním narušeného vztahu dítěte ke vzdělání, které je často zapříčiněno tím, že je škola nudná, nezajímavá a chybí ji důvěra žáků, ale i rodičů. Škola jako první by měla zachytit závadové formy chování a trestné činnosti.

Nesprávnou činností se může podílet na pozdním či nezjištěném asociálních projevu žáka např. záškoláctví, projevy agresivity, často spojené s šikanováním slabších spolužáků atp.

Složitý je přechod dítěte z kruhu rodiny do školy, kde ztrácí své výlučné postavení, které do té doby mělo.

Těžko si zvyká na nový životní rytmus - vstávání v určitou dobu, vyučovací hodiny dělené přestávkami a místo hraní odpolední příprava na školu. Škola si také stále mnohdy žádá, aby se přizpůsobilo, ukáznilo a aby bylo "jako ostatní děti" ¹⁵⁾

Pedagog je nejvýznamnější osobou ve škole, ale na celkové výchově se podílí každý pracovník školy. Učitel by si měl uvědomit, že plní významnou společenskou funkci, že přispívá k rozvoji osobnosti dětí a mládeže a připravuje žáky pro jejich uplatnění ve společnosti. Učitel se hodnotí podle toho jaké má výsledky i jak se mu daří získat žáky, rodiče a další osoby k součinnosti na výchově a vzdělání.

2.6 Vzor pro mládež jako motivující prvek

Modelem nebo vzorem je určitá osoba, která svým vzhledem, jednáním chováním, způsobem myšlení, svými názory a výkony vzbuzuje v druhé osobě (imitátorovi) potřebu dosažení podobné charakteristiky. ¹⁶⁾

Dosavadní praxe ve většině případů ukazuje, že na utváření a rozvoji mladého člověka ve výchovně - vzdělávacím procesu má velký význam osobní příklad pedagogů, kteří se stávají vzory pro skupinu mládeže, s níž pracují.

Osobnost učitele nebo vychovatele má ve všech směrech důležité místo a hraje dominantní úlohu. Má určující vliv na samotnou činnost, ale i na přiměřené chování dětí.

Pedagogická realita předpokládá, že pedagog je výraznou osobností s adekvátní schopností vzbudit, živit, prohlubovat a neustále stupňovat zájem žáků po celou dobu výchovného procesu. Dítě si už při prvním střetnutí podvědomě vytváří obraz, který nese rysy podoby ideálního vzoru k napodobování, a správný pedagog by si toto měl uvědomovat a chovat se podle toho.

15) Vorlíček Ch., 1994: *Úvod do pedagogiky*, Karolinum, Praha, 25 s.

16) Kudláčková B., 1997: *časopis vychovatel č.1-2 Edukatio*, Bratislava,26s.

2.7 Příčiny negativních jevů mezi mládeží ve vazbě na volný čas

Především je to podceňování významu a možností využití volného času pro současný i celý další život, jsou důležité programy a jiné aktivity směřující k podpoře různých alternativ organizovaného využití volného času a prevenci kriminality mládeže.

Negativně působí nedostatečná kapacita a prostory pro aktivity ve volném čase a také jejich vybavenost. Jednou z nejhorších situací je ve velkých městech a zvláště pak v aglomeraci velkých sídlišť, kde nejsou téměř žádné volné prostory, mimo školy a školská zařízení, kde by si mohly vznikat požadované volnočasové aktivity.

Mládež instinktivně vycítí, že o ni není zájem a v nedostatečně vybavených hřištích (pokud vůbec nějaká jsou) velkých sídlišť nenajdou uplatnění ve volném čase, začínají se nudit a vyhledávají jiný způsob zábavy. V těchto aglomeracích se nachází velké množství dětí, které po příchodu ze škol již nemají další vyžití a velmi snadno se mohou stát cílem skupin mládeže, kteří se podílí na páchání trestné činnosti.

Působí zde také efekt "anonymity" sídliště, kdy má dítě pocit, že jej nikdo nezná a snadno splyne se svými vrstevníky a to zejména při majetkových trestných činech, zejména vandalismu.

Mezi příčiny nežádoucího stavu patří také deformace mezi prevencí a nápravou negativních jevů. Prostředky, které stát "ušetří" na nedostatečné prevenci volnočasových aktivit mládeže, musí později vynakládat v podobě nesrovnatelně dražší resocializaci mladistvých delikventů.

Právo dítěte a mladého člověka na volný čas a jeho smysluplné využití vytváří pro stát a celou společnost povinnost řešit aktuální problémy, což v současnosti znamená zastavit oslabování této oblasti a jejich součást a lépe využívat stávající možnosti. Konkrétně každoročně nesnižovat dotace sportovních organizací např. ze zdrojů Sazky na úkor megalomanského projektu "Sazka-aréna".

Je třeba zastavit neuvěřitelné příjmy některých vybraných druhů sportů a dát šanci i dalším, kteří naši zemi reprezentují daleko lépe než zprofanované a neúspěšné sportovní odvětví, kterým je věnována přehnaná pozornost. Především je třeba věnovat pozornost mládeži a opět nejen v jednom či dvěma odvětvím sportovní činnosti, ale v širokém spektru dalších sportů, ale také s nimi spojených navazujících aktivit ve volném čase.

Aktivity volného času mohou a měli by v tomto směru sehrávat větší úlohu než doposud a přispívat tak k utváření občanské, demokratické společnosti pro každého a pro všechny.

3. VÝZNAM SPORTOVNÍCH AKTIVIT ZAMĚŘENÝCH NA BOJOVÁ UMĚNÍ V NÁPLNI VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

3.1 Význam hodnot a příležitostí poskytujících mládeži sport

Sportovní aktivity mají pro mládež z mnoha důvodů velký význam. Vhodně vybrané sportovní odvětví může pozitivně stimulovat zdraví dětí nebo minimálně předcházet chorobám z nedostatku pohybu, v konečném důsledku vede k získání návyků zdravého způsobu života. Značnou hodnotu mají emocionální hlediska sportu. Kritéria a podmínky, jimiž se výkony ve sportu hodnotí, jsou lehko srozumitelné a pro mládež zajímavé. Soutěživost, porovnatelnost vlastních schopností se schopnostmi vrstevníků přispívají k získání reálné osobní identity. Soutěžení podle pravidel a řádu vhodně připravuje jedince na život jako člena lidské společnosti. Jedná se také mimo jiné o návyky práce v týmu, spolupráce s jinými lidmi, formou her získávat sociální zkušenosti atd. Současná mládež má na výběr poměrně širokou škálu sportovního vyžití, bohužel z větší části finančně náročnou. V porovnání se stavem před deseti lety se také velmi významně změnily podmínky, jakými se mládež ke sportu dostává. Stále náročnější se stává také role sportovního trenéra, učitelů, vychovatelů zejména v oblasti dobrovolné práce.

Významným stimulem prvotního zájmu o sport je rodina, zejména ve smyslu vytváření základních pohybových návyků a zručnosti. Stále více se rozšiřují programy cvičení rodičů s dětmi od nejútlejšího věku, kde formou hry se děti naučí první cvičební základy a pohybové dovednosti. V posledních letech vzrostl počet rodin, které chápou aktivní sportování s dětmi jako součást svého životního stylu.

U rodin, které své děti ve sportovní činnosti nepodporují, se může vytvořit problém těžko odstranitelný v dalších letech (pohybový, zdravotní, nadváha atd.).

Rodiče by měli jít svým dětem příkladem a sportovní aktivity u dětí všemožně podporovat, byť "jen" svojí účastí na některém tréninku, či soutěži, kdy dítě si je vědomo, že o jeho sportovní činnost mají rodiče zájem a podporují ho.

3.2 Význam školy ve sportovní činnosti dětí a mládeže

Zvláštní význam ve vztahu k tělesné výchově a sportu přináší škola. Pro formování osobnosti mladého člověka je nezbytné, aby měla jeho zkušenost ze školní tělesné výchovy, resp. sportování tu nejvyšší kvalitu. Nejvyšší prioritu v této oblasti má správná náplň a kvalifikované vedení hodin tělesné výchovy.

V dnešní době nabízí celá řada dalších organizací možnost sportovního vyžití pro široký okruh zájemců. Ale ne každá organizace je ta správná. Především rodiče by se měli informovat, kde budou jejich děti sportovat, jaký je pověd trenér, jaký je tam kolektiv, co organizace nabízí a jaké jsou tam podmínky. Dnešní komerční chování naší společnosti zasáhlo i tuto oblast a rodiče by měli velmi pečlivě vybírat kde bude jejich dítě cvičit a najít správným výchovným směrem jdoucí organizaci. Nezřídka jde o rychlé naplnění sportovních výsledků i za cenu fyzického, ale duševního vyčerpání dítěte, nebo finančního zisku. Jsou zanedbávána základní pravidla tréninku, nepostupuje se podle didaktických, pedagogických ani výchovných pravidel, děti jsou přetěžovány, nesprávně vedeny a jsou na nich brzy vyžadovány vrcholné sportovní výkony a to zejména v oblasti kolektivních sportů.

Nejlepší zkušenosti jsou s organizacemi, které velmi úzce spolupracují se školou a pracují zejména s žáky těchto škol v jejich tělocvičnách a sportovištích. Spolu se pak podílejí na cíleně vedené sportovní činnosti v dané oblasti. Spolupráce je vedena také v rámci státních programů na podporu prevence kriminality mládeže právě formou sportovních aktivit.

Je skutečností, že podle dosažených výsledků na vrcholných sportovních událostech se posuzuje i kulturnost a rozvoj země.

Čelná umístění našich sportovců jsou často jedním z neúčinnějších prostředků jak vést a přivést mládež ke sportovním aktivitám. Úspěšní sportovci jsou potom osobními vzory pro začínající sportovce a pro mládež jako takovou. Vhodné vedení sportovní činnosti dětí a mládeže je budoucností nás všech, hrát "fair play" by se měli naučit především ve sportu a toto si pak odnést i do osobního života.

3.3. Bojová umění a jejich význam pro výchovu mládeže

Bojová umění jsou tělesná cvičení, jimiž se v přímém kontaktu s protivníkem usiluje o překonání jeho odporu či jeho přemožení. Společným prvkem většiny bojových umění je vývoj z válečných a bojových dovedností, jejichž cílem bylo zvítězit nad nepřítelem. Novodobé formy bojových umění plní úkoly tělesné výchovy, napomáhají přípravě k dovednostem, připravují k sebeobraně a jsou i prostředkem pohybové relaxace.

Smysl vyučování bojových umění na školách lze shrnout do několika bodů:¹⁷⁾

1. bojová umění mají důležitý význam pro tvorbu vlastností a schopností
2. vedou k rozvoji dovedností sebeobrany a k vyšší psychické odolnosti
3. jsou vynikajícím kondičním cvičením a rozvíjejí většinu tělesných schopností
4. zdokonalují porozumění mechanice tělesných pohybů
5. rozvíjejí kontrolu tělesných pohybů i kontrolu psychických stavů
6. umožňují lepší poznání vlastních schopností a reálné sebedůvěry
7. přispívají k sociálnímu soucítění a ohleduplnosti

Současná bojová umění jsou ceněna zvláště pro výrazné výchovné aspekty. Jejich výchovné působení je vedeno tak, aby cvičenci rozvinuli sebekontrolu spojenou s postojem neútočnosti.

17) Fojtík I. a Michalov L., *Základní úpoly, úpolové sporty a umění - I.* Skripta, PF, České Budějovice 1996.

Kontrola či sebekontrola se týká vynaložení síly, avšak také prudké duševní reakce. Lidé s optimální úrovní sebehodnocení, na jejichž rozvoji a přípravě se podílí i bojové umění, nemají potřebu si dokazovat, že musí bojovat a vítězit. Znamená to, že kdo se bojovým uměním věnuje delší dobu a vážněji, bude v běžných situacích neagresivní se schopností lépe se ovládat i v konfliktních situacích.

Nejdůležitějším prostředkem bojových umění v působení na člověka je tělesný pohyb, jimž se ovlivňuje nejen tělesná schránka, ale i všechny oblasti osobnosti. Pravidelný trénink v bojových uměních rozvíjí fyzickou i psychickou odolnost, učí řešit konfliktní situace, vede k optimální úrovni sebehodnocení, učí pozitivnímu přístupu k úkolům a prospěšnosti vzájemné spolupráce. Prostřednictvím cvičení se usiluje o soustavné fyzické, duchovní i morální zdokonalení.

Očekává se, že namáhavé úsilí někdy až na hranici trpění zlepšuje člověka po všech stránkách. Zdůrazňuje se především zásada vysoké náročnosti k sobě samému, zlepšení disciplíny, skromnosti, vytrvalosti a přezírání hmotného prospěchu.

Tyto zásady jsou v bojových uměních hlavním prostředkem k dosažení cíle, což je dosažení životní rovnováhy a určitý stupeň na cestě poznání *bu-dó* (*bu* - bojovník, *dó* - cesta). Termín *cesta* (*dó*) je posledním znakem slov *karatedó*, *judó*, *aikidó* aj. Cesta, kterou si člověk zvolí, znamená nepřetržité a soustavné zdokonalování sebe samého a dodržování mravních a etických zásad. Smyslem bojových umění není porazit protivníka jako spíše nepřítele v nás samých, naše charakterové nedostatky a sobectví.

Položíme si otázku, proč bojová umění přes svou tisíciletou historii přetrvaly až do současnosti, přesto že řada jiných proudů zanikla, dojdeme k závěru, že rozhodující je pochopení bojových umění z hlediska funkcí a současné potřeby.¹⁸⁾

18) Fojtík I. ,1990: *Úpoly ve školní tělesné výchově*. VN MON, Praha, 32s.

Obrana nebo boj - určující funkcí byla pro převážnou část historie většiny bojových umění jejich základní učení, sloužila jako hlavní prostředek přežití válečníka na bojišti či v soubojích. K podobným účelům se dnes techniky bojových umění používají ve všech armádách světa, policejních složkách nebo v určité modifikaci v civilní sebeobraně.

Zdravotní princip - vešel do popředí zvláště poté, co bylo zřejmé, že všestranné zatěžování organismu při cvičení vede ke zvýšení fyzické kondice a s tím spojeného zlepšení zdravotního stavu v úzké na celkovou problematiku tělesné kultury.

Výchovné aspekty - bojová umění mají ve svém kodexu za cíl vychovat takovou osobnost, která je schopna usměrňovat své chování a jednání v souladu s normami a požadavky společnosti. S tímto bezprostředně souvisí funkce sebeovládání, na níž se dnes klade velký význam.

Na výše uvedené funkce navazují bezprostředně další: vzdělávací, socializační, morální, sebevýchovná, tělovýchovná, zdravotní a další. Všechny funkce bojových umění se navzájem ovlivňují a doplňují.

Stanou-li se bojová umění oblíbenou aktivitou jedince, mohou mít v jeho životě velmi významnou úlohu ve využití volného času, které je označováno za životní cestu, nebo styl. Aktivní a usilovné cvičení bojových umění vede ke změně osobnosti a působí kladně na všestranný fyzický rozvoj. Jedinec cvičící bojová umění, je uznáván svými vrstevníky, neboť je považován za toho, jež si dovede poradit v situacích slovní, nebo fyzické agrese ze strany možných útočníků.

3.4 Historie a principy vzniku Allkampf – Jitsu, systém Jakob Beck

Allkampf Jitsu (dále jen AKJ) je moderní bojové umění využívající propracované asijské techniky boje. V roce 1968 založil tento styl sebeobrany mistr Jakob Beck v tehdejší západní Německu. Z počátku byl určen především pro speciální armádní a policejní složky , ale v druhé polovině 70. let 20. století se čím dál více dostával systém do podvědomí široké veřejnosti a po úpravě některých obranných technik pro civilní sektor, vznikly první školy pro veřejnost.

Jedná se o sebeobranný systém, který využívá údery, kopy, úhyby těla, házení a páčení, boj ve stoje a na zemi k odražení jakéhokoliv útoku za účelem ochránění zdraví, života a majetku obránce.

AKJ lze zařadit do rodiny novodobých evropských škol Ju Jutsu, které vznikaly v polovině minulého století. AKJ oproti jiným školám Ju Jutsu se, ale přizpůsobuje potřebám sebeobrany dnešní doby a to jak v profesní, tak ve veřejné sféře.

Cíle AKJ systému je trénink jednotlivce, který je velice přizpůsobivý a umí využívat slabin všech ostatních bojových stylů. Logicky se svými technikami přizpůsobuje bojové situaci při odhadu vzdálenosti, boji v úchopu ve stoje i na zemi, při znehybnění a odvedení soupeře. Široká škála obranných technik tohoto systému umožňuje pouhé odražení útoku krytem, hodem nebo pákou, nebo, je-li to nevyhnutelné, následuje po tomto odklonění útoku tvrdá úderová nebo lámací technika.

Vzhledem k tomu, že systém obsahuje tyto tvrdé a nekompromisní techniky, je nutná také zvláštní výchova žáků. AKJ má svou filozofickou cestu se zvláštním výchovným obsahem a se všemi zásadami etiky bojových umění. Jeho principy se dají přenést do všech oblastí denního života. Zabraňuje se tak slepému nárazu na protivníka a hledají se cesty, při nichž se dají původní rozpory odstranit k oboustrannému prospěchu i bez použití síly.

Systém AKJ se stále rozvíjí. V současné době obsahuje přes 330 základních obranných technik, tři formy kombinace (kihon) a deset kata (povinná sestava). Základní techniky obsahují obranu proti úderům, kopům, úchopům, hodům a škracení, dále proti zbraním jako jsou nůž, krátká tyč a krátká kulová zbraň (pistole, revolver). Systém obsahuje také obranu s pomocí zbraní tonfa a hanbo.¹⁹⁾

Systém má pevný zkušební řád, který obsahuje devět žákovských stupňů (Kyu) a deset mistrovských stupňů (Dan). Na každý technický stupeň se provádí veřejná zkouška, po jejímž úspěšném absolvování je žák oprávněn nosit barevný pás dle získaného technického stupně a obdrží mezinárodně platný certifikát. Zkoušky mají mimo jiné i ten význam, že si žák prověřuje svou technickou i psychickou vyspělost. Součástí zkoušek jsou od 6. kyu i přerážecí techniky. Jednotlivými úderovými plochami se přerážejí desky o rozměru 30 x 30 cm a tloušťce 1cm žáci, 2 cm junioři, 2,5 cm ženy a 3 cm muži. Systém se učí jak děti, mládež, tak i dospělí. Pro každou skupinu je výcvik adekvátně upraven, základ ale zůstává shodný.

3.5 Historie sebeobránného systému Allkampf-Jitsu v České republice

V roce 1989 náhoda pomohla setkání Ing. Martina Matouše (prezidenta AKJ ČR) a Jakoba Becka a tím zahájila historii bojového umění Allkampf-Jitsu v Čechách. Po shlédnutí ukázky tohoto stylu přímo v mistrově dojo v Jettingenu ve SRN a rozhodnutí, že to je styl, který stojí za to se učit, následovala intenzivní soukromá čtyřdenní výuka. V roce 1990 Martin Matouš cestoval často za mistrem Jakobem Beckem a intenzivně se přímo u něj a jeho nejlepších žáků učil celý systém. Po složení zkoušek na 1. Dan (černý pás) dostal Martin Matouš povolení k založení vlastní školy. Tato škola byla založena v roce 1991, tehdy ještě v ČSFR v AEKA Sport Clubu v Jirkově.

19) Matouš M. ,2005: *Historie sebeobránného systému Allkampf-Jitsu*, časopis Fighters 2005

V Čechách nový systém se tehdy začali učit nejen lidé zájímající se o aktivní sebeobranu ale i členové městské policie Jirkov a řady soukromých bezpečnostních agentur. Vývoj AKJ v Čechách byl nejvíce ovlivněn styly karate (Matouš M., Kolerus K., Hermann M., Kohoutek R.) , dále od roku 1999 Ju-Jutsu (Lory) a od roku 2001 Aiki-Jutsu (Yamaue S.).

V září 1992 zahájily svou činnost další školy ve Vejprtech, Plzni a Českých Budějovicích. V tomto čase také proběhla první veřejná ukázka systému Allkampf-Jitsu ve Sportovní hale v Chomutově, kde před více než tisíci diváky předvedlo 50 držitelů mistrovských stupňů z European Budo Centra ze SRN pod přímým vedením mistra Jakoba Becka své umění. V rámci vystoupení se předvedli i příslušníci Jirkovské městské policie, kteří po roční výuce předvedli co se naučili a jejich vystoupení se setkala s velkým ohlasem. AEKA Sport club se stal oficiální pobočkou European Budo Center a prezidentem pro Českou Republiku byl velmistrem Jakobem Beckem jmenován Ing. Martin Matouš, který také získal oprávnění pro rozšiřování tohoto systému a licenci ke zkoušení všech žákovských technických stupňů.

V roce 1993 byly založeny školy v Brandýse nad Labem, Sušici, Ostravě, Strakonici a Písku. Celkem v té době fungovalo sedm škol v ČR.

V současné době se trénuje sebeobranný systém AKJ v 16 školách v těchto městech: Chomutov, Most, Louny, Kladno, Praha, Chrudim, Hradec Králové, Krnov, Brno, Plzeň, Písek, Strakonice, Vodňany, České Budějovice, Nové Hradky a Prachatice.

Žáci těchto škol se pravidelně účastní seminářů, trenérských školení, zkoušek na stupně technické vyspělosti (barevné pásy), Mistrovství ČR v AKJ a mezinárodních závodů, které bývají pořádány ve SRN, kde se také konají mezinárodní semináře, zaměřené na zdokonalování technik a cvičení pro držitele vyšších technických stupňů AKJ.²⁰⁾

20) Matouš M. ,2005: *Historie sebeobranného systému Allkampf-Jitsu*, časopis Fighters 2005

3.6 Soutěže jako motivační prvek v systému Allkampf Jitsu

Pod záštitou mistra Jakoba Becka vznikla v roce 1991 Německá asociace AKJ - DEU (Deutsche Allkampf Union), která se zabývá organizací soutěžní činnosti tohoto systému.

Od roku 1995 mají žáci možnost vzájemně konfrontovat své nabyté schopnosti na sportovním poli. Byly zavedeny sportovní disciplíny **Kata** - povinné sestavy úderů a kopů, **Randori** - předvedení obranných technik s partnerem, **Tameshiwari** - přerážení dřevěných desek a **Embu** - minutový ukázkový boj dvou útočníků proti jednomu obránci. Aby byl zachován princip universálnosti musí závodníci v kategorii jednotlivců od žáků až po seniory absolvovat všechny disciplíny (K+R+T) a jsou hodnoceni až ze součtu koeficientů z jednotlivých disciplín. V soutěži družstev se provádí navíc disciplína Embu. V roce 2001 byla přidána další disciplína **Fighting**, což je sportovní volný boj, ve kterém se používají údery a kopy, hody a porazy a boj na zemi. Boj se provádí s lehkým kontaktem a trvá 2x dvě minuty. Četnost závodů (1-2x ročně) zabezpečuje, že AKJ zůstane stále bojovým uměním a nestane se sportovním stylem.

Soutěž (až na disciplínu Fighting) není konfrontační, neprovádí se volný boj s cílem zvítězit nad soupeřem, ale je to pouze srovnání technické zdatnosti žáků. Filozofie univerzálnosti studentů AKJ je zde demonstrována účastí každého závodníka ve všech disciplínách: kata/kombinace (čistota technik), randori (využití technik) a tameshi wari (účinnost technik).

3.7 Etika v Allkampf-Jitsu

Nedělitelnou součástí sebeobranného systému Allkampf-Jitsu (dále jen AKJ) je etika, zaměřená především na sociální a charakterová pravidla, která stanoví jaké vlastnosti by měl cvičenec mít, kdy a jakou formou je třeba určité věci dělat, a co je zakázáno. Jedná se o souhrn určitých morálních zásad nadřazených pravidlům definujících co je dobré a co špatné, přípustné a nepřípustné, čestné a nečestné, odvážné a zbabělé atp.

Základní normy této etiky, jsou všeobecné a platí bez výjimky, nebo by měli platit pro všechny sportovce, všechny občany, pro všechny lidi na světě a ne jen pro vyznavače bojových umění. Pokud se tato etika stane jen prázdným rituálem je to v selhání lidí, kteří ji nedodržují a není to chyba etiky jako takové, ale chyba je v jednotlivcích. V etice AKJ není a nebude muset se vytvořit systém zákonů, tyto jsou již historicky dané ve všech bojových uměních, které se na tvorbě AKJ podílejí i když k nim přibývají další nová pravidla a to zejména ve sportovním odvětví.

Etické normy, jež má cvičenec dodržovat, se však netýkají jen konkrétního bojového umění a jeho použití ve skutečné situaci. Etika by neměla být věc, která se odloží, když cvičenec opouští dojo (tělocvičny). Každý by se měl chovat tak, aby šel všem příkladem a to především svým cvičencům a zejména pak dětem. Nejde však jen o dané etické normy, ale o způsob životního stylu. Platí též nepsané pravidlo neučit bojová umění toho, u koho není jasné že jde o člověka, který AKJ zneužije pro špatné účely.

Závěrem lze konstatovat, že správně trénovaný a pochopený sebeobranný systém AKJ přináší komplexní rozvoj osobnosti jak po stránce fyzické tak i psychické a pro své morální aspekty a pestrost při výcviku ho lze doporučit především pro děti a mládež.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

1. HISTORIE A SOUČASNOST PROJEKTU A JEHO VYHODNOCENÍ

1.1 Cíle praktické části

Naplnění volného času dětí základní školy organizovaného tréninkem sebeobranného systému Allkampf-Jitsu (dále jen AKJ) a karate. Vedle tréninku uvedených bojových umění formou pohybové výchovy, pravidelně seznamovat děti a rodiče se základy prevence kriminality, na besedách a společných setkání s policisty PČR a strážníky Městské police České Budějovice.

V současnosti doplňujeme tyto aktivity o pravidelná letní soustředění, kde jsou mládeži formou cvičení a přednášek předávány základy chování v rizikových situacích.

Cílem praktické části je vyhodnocení fungování projektu tréninku Allkampf-Jitsu u dětí na základní škole. Projekt má aktivovat pravidelná cvičení, které by účelně zaplnily zejména odpolední volný čas žáků základní školy, kdy již nejsou ve školní družině a cestou domů dochází přímo na trénink AKJ a karate. Dalším cílem projektu bylo a doposud je výchova dětí k samostatnosti, k sebeovládání, určitým návykům správného chování a v motivaci k sebezdokonalování v daném sportu.

1.1.1 Výzkumné předpoklady

- a) Lze předpokládat, že zájem dětí a rodičů o tuto formu zaplnění volného času tréninkem AKJ a karate bude vysoká a bude mít stoupající tendenci a stabilní cvičební tým.
- b) Předpokládáme, že děti zvládnou během pravidelného tréninku za jeden školní rok zkoušky na technické stupně vyspělosti 9. kyu v AKJ a 8. kyu v karate. Získají také první sportovní zkušenosti na soutěžích AKJ a karate. V dalších letech budou již pravidelně se účastnit soutěží a zkoušek STV v AKJ a karate
- c) Očekáváme u dětí organizovány v našich oddílech změnu, jak v chování, tak i v prospěchu směrem k lepším výsledkům.

1.1.2 Metodika praktické části

Obsahem praktické části je provedení analýzy programu Prevence kriminality mládeže s výukou sebeobránného systému AKJ (dále jen PK) , který je v činnosti od roku 1998. V první části práce půjde o zhodnocení projektu za dobu jeho působnosti a posouzení jeho účinnost a návaznosti na další preventivní aktivity. Rozbor je doplněn o popis projektu PK, přehled jeho sportovní náplně a výchovného zaměření, dále sledujeme tendence v dlouhodobém zájmu a strukturu dětí, které se KP účastní.

Ve 2. části praktického průzkumu se pokusíme o objektivizaci informací spojením s výsledky působení výchovně preventivního programu. Jako metodu si volíme řízený rozhovor s vedením škol, na kterých je PK realizován s vybranými pedagogickými pracovníky.

Tento rozhovor byl proveden osobně za použití diktafonu a všichni účastníci byli řádně srozuměni za jakým účelem je rozhovor pořizován.

a) analýza náborových a tréninkových aktivit

- Provedení rozboru náborových aktivit a porovnání vývoje a struktury účastníků, dále v praktické části popisujeme motivační a výchovný prvek stylu AKJ a sportovní náplň PK

b) řízený rozhovor s vedením školy a vybranými pedagogy

- Řízeného rozhovoru se účastnili v roce 2000 tehdejší ředitel ZŠ E.Destinnové Mgr. Petr Divíšek a Mgr. Lilly Šeborová třídní učitelka jedné ze tříd, kde se nejvíce žáků zapojilo do projektu prevence.
V roce 2006 odpovídal v řízeném rozhovoru ředitel sloučených ZŠ E.Destinnové a O.Nedbala Mgr. Miroslav Poláček a Mgr. Monika Hoštičková třídní učitelka jedné ze tříd, kde se nachází žáci zapojení do projektu prevence .

1.1.3 Výzkumný vzorek

Za výzkumný vzorek pro analýzu efektivního působení programu PK ke zpracování práce byl zvolen kolektiv žáků (30 chlapců a 12 děvčat ve věku od 6 do 14 let) skupiny "D" sekce AKJ, oddílu Bojových umění, Sportovního klubu policie v Českých Budějovicích trénujících na ZŠ E. Destinnové formou pozorování a hodnocení jejich sportovních výsledků za období 2000 - 2005.

1.2 Zařazení projektu do komplexu výchovných aktivit sociální prevence

V polovině roku 1996 byla městu České Budějovice Ministerstvem vnitra ČR odborem prevence kriminality nabídnuta spolupráce v oblasti prevence kriminality. Byly poskytnuty informativní materiály a prvotní instrukce. Následně pak proběhla řada jednání, kdy se zvažovaly možnosti preventivních aktivit a systému prevence ve městě.

Výsledkem bylo schválení záměru "Komplexního součinnostního programu prevence kriminality" (dále jen KSP) na jednání Rady města Českých Budějovic dne 6.11.1996. Byla vytvořena pracovní skupina, která začala vytvářet KSP na místní úrovni s názvem "Stop nárůstu kriminality". Cílem této skupiny byla příprava podmínek pro začlenění více dílčích subjektů v dalších letech.

Aby byl program prevence kriminality funkční, bylo nutno v první fázi zpracovat analýzu kriminality ve městě, strukturu vnímání pocitu bezpečí ve městě ze strany veřejnosti a sociální analýzu města.

Pracovní skupina KSP zadala zpracování sociologického průzkumu na téma vnímání pocitu bezpečí ve městě agentuře, která se touto oblastí již v minulosti zabývala. Tato agentura zpracovala projekt reprezentativního šetření názorů obyvatel Českých Budějovic na pocit bezpečí ve městě.

Sociologické šetření mělo za cíl zjistit názory občanů na problematiku pouliční kriminality, majetkové trestné činnosti, obav občanů o bezpečnost a jejich představy o řešení tohoto problému.

Uvedený cíl byl sledován prostřednictvím:

- a) názorů na různé druhy trestné činnosti
- b) osobními zkušenostmi s trestnou činností
- c) názorů na možnou prevenci
- d) názorů na opatření vedoucího ke zlepšení situace

Metodika šetření:

Výzkum se uskutečnil na reprezentativním souboru 508 obyvatel Českých Budějovic prostřednictvím školených tazatelů agentury provádějící výzkum ve dnech 3.-8.12.1996.

Respondenti odpovídali na otázky na otázky formou standartizovaného rozhovoru a to v souboru 50% muži a 50% ženy ve věku od 15 let v územním rozložení centrum města 50%, sídliště 20% a okrajové části města 30%.

Pro tuto práci jsou určité zajímavé některé tehdejší výsledky.

Odpovědi na otázku: Co je podle vás hlavní příčinou kriminality mládeže v Českých Budějovicích ?

- nedostatečná výchova v rodině.....31%
- nuda, nedostatek možností realizovat se.....14%
- nezájem rodičů o své děti.....11%
- snadný přístup k drogám, alkoholu, uvolněná morálka.....11%
- vysoké nároky dnešní mládeže a dětí.....5%
- negativní vliv medií, zejména televize.....5%
- nepříznivé sociální podmínky.....3%
- jiný hodnotový žebříček než starší generace.....3%
- špatné vzory.....2%
- nízký trestní postih.....2%
- trávení volného času bez dozoru.....2%
- nedostatek spolupráce mezi rodinou a školou.....2%
- negativní vliv party.....2%
- ostatní např. nechut' pracovat, hrací automaty.....5%
- nedokázalo odpovědět.....2%

Více než polovina dotázaných viděla příčiny vysoké kriminality mládeže v nedostatečném působení rodičů v jejich nezájmu o volný čas dětí, respektive jejich problémy.

Druhé významná skupina odpovědí spojuje negativní jevy s nedostatečnou náplní volného času dětí a mládeže a třetí skupina označila za příčinu související s tolerancí společnosti k distribuci alkoholu, drog a negativních vzorů.

Odpovědi na otázku: Co by se dalo udělat proto, aby se kriminality mládeže ve městě snížila?

- rozšíření možností volného času.....29%

Zde zazněly návrhy na vytvoření projektů pro volný čas mládeže, pro větší podporu sportovních a zájmových organizací pro děti a mládež, na podchycení neformálních skupin a part mládeže.

- potřeba větší pozornosti ze strany rodičů a školy.....27%

- zvýšením represivních postihů, přísnější tresty.....10%

- důraz na formování smyslu života mladých lidí.....4%

- jiných odpovědí např. zakázat hrací automaty, zvýšit mzdy policistům....18%

- nedokázalo odpovědět.....12%

Vytvářet lepší prostory pro volnočasové aktivity dětí a mládeže požadovali zejména respondenti ze sídlišť a okrajových částí města.

S uvedenými jevy se cítilo zneklidněno 60% občanů, stav kriminality ve městě považovalo za velice vážný 35% občanů. Toto jsou údaje ,které se zpracovávali před deseti lety. Nezaznamenal jsem v posledních třech letech podobný výzkum zaměřený na tuto specifickou oblast.

Jistě by bylo velmi vhodné tento výzkum provést, zejména stejnou agenturou, pokud ještě existuje, ale v současnosti by byly náklady spojené s tímto výzkumem několikanásobně vyšší než tomu bylo v roce 1996. Domnívám se však, že výsledky by byly velmi podobné.

1.3 Charakteristika sekce Allkampf-Jitsu oddílu Bojových umění Sportovního klubu policie v Českých Budějovicích

V Českých Budějovicích se sebeobranný systém Allkampf-Jitsu (dále jen AKJ) začal trénovat v roce 1992. První škola AKJ vznikla pod záštitou fitness centra Pouzar, kde ji trénoval pan Radek Bárta, který ze zdravotních důvodů musel tuto činnost ukončit. V roce 1993 převzal zbytky školy pan Martin Hermann a vytvořil oddíl AKJ, který trénoval v rámci Městské policie v Českých Budějovicích, kde působil jako odborný referent výcviku sebeobrany.

Během dalších dvou let se zaměřil na vybudování kvalitní členské, ale také trenérské základny.

Oddíl AKJ jako II. sekce oddílu Bojových umění při Sportovním klubu policie v Českých Budějovicích (dále jen SKP) vznikl v roce 1994. V současné době je oficiální název Oddíl Bojových umění, sekce AKJ SKP Č. Budějovice. Naše tréninková činnost je zaměřena na výuku zájemců o praktickou sebeobranu, ale také k výcviku policistů a závodníků oddílu, kteří reprezentují na soutěžích AKJ.

Již od roku 1993 se každoročně zpravidla na jaře koná v Českých Budějovicích Národní seminář AKJ na který se sjíždí cvičenci z celé ČR. Každoročně se počet účastníků tohoto semináře zvyšuje, tento se vždy koná v nově zrekonstruované tělocvičně SKP Č. Budějovice.

Trénuje se na tatami (speciální žíněnky pro bojová umění), což umožňuje nácvik pádových a přehozových technik sebeobrany AKJ.

Naši cvičenci se pravidelně účastní regionálních, národních, ale i mezinárodních seminářů AKJ pořádaných organizací European Budo Centrum v německém Burgau. Od roku 2000 se náš oddíl spolupodílí na regionálních seminářích v Severomoravském Krnově. Pravidelně se členové oddílu účastní týdenních letních soustředění AKJ v letech 1997-1998 v Žihli u Rabštejna, 1999 - 2001 v Koutu na Šumavě a od roku 2002 ve Věšíně u Příbrami.

Všichni trenéři oddílu neustále pracují na svém zdokonalení. K tomu významně přispívají trenérské semináře AKJ, ale také karate, judo a jiu.jitsu. Trenéři Martin Hermann a Pavel Strnad působí jako instruktoři služebních příprav u policie ČR. Právě zde se také pravidelně účastní instruktážně metodických zaměstnání a kurzů určených pro zdokonalení výuky taktiky, střelby a profesní sebeobrany.

V rámci mezinárodní policejní organizace se v roce 2001 účastnili naši trenéři týdenní stáže v Polské Gostyni. Zde působili jako lektoři sebeobrany a v kurzech pro ženy, ale i policisty trénovali základy sebeobrany a chování v rizikových situacích. V roce 2006 byli pozváni a podíleli se na výcviku v Pockingu společně s kolegy z Německa.

Náš oddíl má stálý exhibiční tým, který se neustále doplňuje o nové nadané zájemce z řad našich členů. Ukázky AKJ jsou pro většinu vystupujících první zkušenosti s větším počtem lidí, kteří sledují provedení technik sebeobrany na veřejných vystoupeních. Každý musí ze sebe vydat to nejlepší a potlačit přirozenou trému a strach. Exhibiční vystoupení jsou dobrou přípravou na zkoušky a závody AKJ, ale také připravuje naše členy na situaci, která může nastat v reálu při napadení.

V takové situaci není na trému a strach čas a cvičenec se musí ubránit i na veřejnosti. Účast na ukázkách pořádané našim oddílem je samozřejmě dobrovolná a každý oslovený člen si sám rozhodne, jestli se na těchto akcích bude podílet či nikoliv. Členové našeho exhibičního týmu se účastnily ukázek AKJ a profesní sebeobrany policie ČR na Mezinárodních policejních závodech v Českých Budějovicích v letech 1999 a 2000, pravidelně předvádí sebeobranu v pavilonu Jednotek záchranného integrovaného systému na výstavě Mobil salon v Českých Budějovicích. V letech 1999, 2001 a 2006 vystoupili naši cvičenci s úspěšným programem na Exhibici bojových umění Budo Gala v Českých Budějovicích.

Spokojení diváci odměnili naše členy bouřlivým potleskem na zahraničním vystoupení v německém Burgau, kde se konalo vystoupení u příležitosti 30. výročí vzniku AKJ v roce 1998 za účasti zakladatele sebeobránného systému velmistra Jakoba Becka. V roce 2002 jsme byli pozváni na Galavečer bojových umění do Pelhřimova, kde akci pořádala agentura Dobrý den v rámci dne rekordů a dále pak v letech 2005 a 2006 jsme vystupovali opět v Pelhřimově na akci organizované na podporu boje proti rasizmu a xenofobii za účasti vystupujících ze sedmi Evropských zemí.

V ne poslední řadě se naši členové účastní soutěží AKJ ze kterých získali od roku 1997 mnoho domácích i zahraničních medailových ocenění.

Členové našeho oddílu jsou rozděleni do čtyřech skupin:

- A - cvičenci se stupněm technické vyspělosti (dále jen STV) 6.kyu (zelený pás) až STV Dan (černý pás) a výše
- B - cvičenci s STV 9. kyu (žlutý pás) až STV 7.kyu (oranžový pás se zeleným proužkem)
- C - nábor a začátečníci
- D - oddíl dětí na ZŠ E. Destinové v Českých Budějovicích

Přihlásit se mohou a cvičí u nás děti zpravidla od 6 let, ale nejmenším cvičencům jsou čtyři roky a ti pak cvičí u nás se svými rodiči, kteří v některých případech zůstávají u nás trénovat i když už třeba jejich dítě již cvičit přestalo. Děti které dosáhnou věku 14 let zpravidla přechází do oddílu dospělých. Zejména děti a mládež se podílí na všech sportovních, ale i kulturních oddílových akcích uvedených výše.

1.4 Zapojení sekce Allkmapf.Jitsu oddílu Bojových umění Sportovního klubu policie České Budějovice do Komplexního součinnostního programu prevence kriminality na místní úrovni

V roce 1997 se členové sekce Allkmapf.Jitsu oddílu Bojových umění Sportovního klubu policie České Budějovice (dále jen AKJ) aktivně podíleli na tvorbě programu prevence kriminality mládeže v Českých Budějovicích. Jejich činnost spočívala v ukázkách sebeobrany a zkrácených kurzech AKJ, které byly začleněny do hodin tělocviku na některých středních školách a učilišti v Českých Budějovicích, ale také v Nových Hradech. Tuto činnost jsme zajišťovali v rámci projektu Městské policie v Českých Budějovicích.

Po řadě jednání a zpracování programu byl vlastní projekt schválen a realizován v roce 1998/1999 ve spolupráci s ředitelem ZŠ E.Destinnové Mgr. Petrem Divíškem. Garantem projektu se stala TJ karate České Budějovice se svými instruktory a ve spolupráci s Městskou policií České Budějovice a jejich instruktory AKJ.

Specializovaný nábor pro žáky ZŠ E.Destinnové byl uskutečněn formou ukázek v tělocvičně školy, kde se vystřídala po jednotlivých třídách v průběhu jednoho dne celá škola.Na této ukázce byly rozdány propagační letáčky a informace pro rodiče i žáky a dále tyto byly k dispozici v kanceláři školy. Dále pak zabezpečila škola propagaci mezi svými žáky formou rozhlasového informování o připravovaném programu.

Hlavním cílem a úkolem tohoto projektu bylo a je smysluplné naplnění volného času především té skupiny dětí, které mají zájem o sport a případné nalezení sportovních talentů a lepší orientace dětí ve společnosti a hodnotách.

Mimo řádné tréninky AKJ a karate, letní soustředění byly a jsou prováděny tématické přednášky s videoprojekcí za přítomnosti rodičů a učitelů školy. Na tyto přednášky jsou zvaní jako lektori zástupci Policie ČR a Městské policie v Českých Budějovicích, což napomáhá vzájemné spolupráci a informovanosti v dané oblasti.

První organizovaný nábor zájemců z řad dětí od 6 do 14 let měl velmi kladný ohlas a v současné době z tohoto náboru cvičí stále šest dětí. Mezi rodiči měla tato aktivita velký ohlas a i dne rodiče přistupují k tréninkům které jsou součástí projektu velmi kladně. Někteří rodiče se chodí pravidelně na tréninky dívat a jsou s vedením svých dětí spokojeni. Pedagogové ZŠ E.Destinnové a O.Nedbala jsou s naší aktivitou spokojeni a vnímají naše cvičení jako velmi vhodnou náplň volného času dětí, po skončení vyučování a jdou ze školy, nebo družiny domů a jdou přímo na náš trénink

1.5 Analýza programu prevence kriminality

1.5.1 Základní údaje o projektu

Název projektu: **PK ZŠ E. Destinnové** (Prevence kriminality žák ZŠ E. Destinnové)

Typ projektu : **Oblast sociální prevence** – opakované, pravidelné sportovní aktivity

Oblast situační prevence – spojení mezi Městskou policií, Policií ČR a občany (dětmi)

Realizátor projektu: **TJ Karate České Budějovice**

Realizační osoby : 1. Sekce karate: Jiří Faktor, Ing. Jan Červenka
2. Sekce Allkampf-Jitsu: Martin Hermann, Martin Kamiš

Ve spolupráci s : ZŠ E. Destinnové, Čtyři Dvory, České Budějovice, zastoupená ředitelem

Mgr. Petrem Divíškem

Cílená skupina : děti školního věku ZŠ E. Destinnové

Cílem projektu je rozjezd aktivity, která by čelně zaplnila zejména odpolední volný čas žáků formou tréninků karate a sebeobránného systému Allkampf-Jitsu , spojeného s tématickými přednáškami na cílené téma.

Výsledkem by mělo být vyplnění volného času dětí činností, jež je zaujme a zároveň eliminuje věnování se nežádoucí činnosti, které jsou v rozporu se zákonem. Při zvládnutí základů úpolových sportů ovládnout i sama sebe a usměrnit energii do sportovního vyžití. Dalším pozitivním prvkem je zlepšení přístupu dětí školního věku k dospělým a vytvoření kladného vztahu k představitelům Policie ČR a Městské policie České Budějovice.

Časový harmonogram projektu:

1. trvalý projekt
2. září 1998 – nábor mezi žáky ZŠ E. Destinové s podporou vedení školy, spojené s ukázkami AKJ a karate
3. rok 1998-1999 tréninky pondělí, středa 16.00 – 17.30 hod s tímto zaměřením:
 - základní techniky sebeobrany
 - procvičování základních technik
 - celkový rozvoj fyzické kondice
 - základní gymnastické prvky
 - strečink
 - základy posilování, všeobecný tělesný rozvoj
 -
4. jednou za měsíc cílená přednáška se zapojením rodičů, videoprojekce na témata z oblasti prevence kriminality mládeže:
 - základní právní normy
 - nutná obrana
 - krajní nouze
 - prevence kriminality, protidrogová prevence apod.
 -
5. doplňující akce: 1x letní soustředění karate i AKJ, víkendové akce, soutěže apod.

1.5.2. Organizační zabezpečení:

1. předpoklad spolupráce s vedením ZŠ E. Destinové v oblasti:
 - uspořádání náboru – propagace
 - poskytnutí tělocvičny po dobu tréninků v rámci programu zdarma
 - poskytnutí učebny na přednáškovou a besední činnost
2. instruktoři AKJ a karate
 - zajištění vlastní organizace a provádění tréninků, přednášek a soustředění
3. TJ karate České Budějovice:
 - zajištění organizační a ekonomické dokumentace, účetní vedení přes samostatný účet u peněžního ústavu, vyúčtování programu
 - zajištění pomůcek, materiálu, skříňky, lékárničky apod.
4. počet cvičících:
 - 50 až 100 dětí ZŠ E.Destinové
5. časový harmonogram realizace projektu:
 - perspektiva další návaznosti a pokračování dětí v oddílech SKP České Budějovice a TJ karate České Budějovice
 - zvažujeme o rozšíření projektu na další školy a organizace zabývající se výchovou mládeže v katastru města České Budějovice.

1.5.3. Počáteční výsledky projektu

Budeme-li se snažit najít hodnotící kritéria dosavadních výsledků tohoto projektu, musíme brát ohled na jeho relativně krátkou existenci. Jeho výsledky lze očekávat později, až v problémovém věku, kdy přechází tyto děti na střední školy a učiliště. Přesto již dnes máme hmatatelné výsledky. Je také nutné dodat, že tento projekt navazuje na dlouhodobou spolupráci, která začala v roce 1992, kdy TJ karate České Budějovice na této škole založila sportovní třídu karate. Tato činnost byla ukončena po třech letech z důvodu ukončení programu sportovních tříd ze strany státu.

Děti pocházející z této a dalších tříd jsou dnes úspěšnými reprezentanty Českého svazu karate. Tito úspěšní závodníci jsou dnes vzorem a nejlepším příkladem i pro děti, které jsou zapojeny do programu prevence kriminality na ZŠ E. Destinové, ale i pro žáky jiných škol, kteří postupem času začali do tohoto zájmového oddílu pravidelně docházet.

1.6 Analýza náborových aktivit

- 1) Kolik dětí ZŠ E.Destinové se podaří zapojit do projektu ?
- 2) Jaké konkrétní aktivity se podaří naplnit, kolik dětí splní zkoušky na stupně technické vyspělosti v AKJ a v karate ?
- 3) Zjištění pohledu školy, co se díky projektu změnilo a jak cvičení působí na žáky školy a jaký je ohlas u rodičů na tento projekt

ad 1) Kolik dětí ZŠ E.Destinnové se podaří zapojit do projektu ?

	nábor podzim 1998	1999	nový nábor 1999
chlapci	39	27	40
Dívky	7	6	11
Celkem	46	33	51

Počty dědů v přetransformovaném oddíle "D" Sportovního klubu policie České Budějovice:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	celkem
chlapci	31	32	25	25	26	30	169
Dívky	7	11	15	8	8	12	61
celkem	38	43	40	33	34	42	230

Závěr:

V našich oddílech cvičí převážně chlapci, chtěli bychom v budoucnu nabídnout také děvčatům krátkodobé kurzy sebeobrany, po jejichž zakončení by mohli dále pokračovat v tréninku sebeobrany v oddílech, které jsou součástí projektu prevence kriminality mládeže. Také rodičům nabízíme možnost cvičit v oddíle pro dospělé a možnost využití společného soustředění v letních měsících se svými dětmi.

Rozbor výsledků náborových aktivit oddílu naznačuje jednoznačně trvalý zájem rodičů, dětí i školy o právě tento druh sportovní činnosti.

Náš první předpoklad- očekávání vysokého zájmu a následné stoupající tendence tohoto zájmu - se splnil. Podařilo se nám v rámci tohoto projektu zabezpečit stabilní cvičební tým dětí, mládeže i dospělých.

Věříme, že v příštích letech se nám podaří rozšířit náborové aktivity i na další školy v Českých Budějovicích.

ad 2) Konkrétní preventivně výchovné aktivity, kterých se v projektu podařilo dosáhnout.

Sportovnímu oddílu se podařilo díky personální stabilitě a podpoře rodičů i školy dosáhnout těchto sportovních výsledků:

- 1) od 5. října 1998 probíhají dvakrát týdně pravidelné tréninky zaměřené především na zvládnutí základních technik AKJ a karate. Průměrně je na tréninku přítomno 25 dětí v základním oddílu a 40 dětí v náboru.
- 2) konalo se několik tématických besed za přítomnosti rodičů, zástupců školy a pozvaných hostů, především z řad Policie ČR a Městské policie České Budějovice
- 3) 26.6.1999 se konalo jednodenní soustředění dětí v areálu SKP České Budějovice zaměřené na kondiční přípravu dětí a ověřovací testy před zkouškami na stupně technické vyspělosti v AKJ a karate (dále jen STV), včetně doprovodných programů.
- 4) 28.11.1999 se konaly první ze série STV v karate, kterého se účastnilo 17 dětí a z tohoto počtu získalo 14 dětí 8. kyu (bílý pás).
- 5) 27.11.1999 se konala soutěž pro děti s názvem Kohai 99 Open, kterého se účastnilo 10 oddílů a škol z Jihočeského svazu karate. Soutěž se uskutečnila přímo v areálu ZŠ E. Destinové, oddíl prevence v počtu 13 dětí obsadil pěkné páté místo se ziskem dvou prvních a dvou druhých míst (příloha č. 7 a 8)
- 6) 18.12.1999 poslední sportovní událostí roku se staly zkoušky na STV v AKJ, které se konaly v areálu SKP České Budějovice a kterého se účastnilo 16 dětí, všechny úspěšně složily dané zkoušky a získali 9. kyu

Závěr:

Náš druhý předpoklad, že pravidelnou a stabilní činností sportovního oddílu vytvoříme podmínky pro špičkové výkony jednotlivých dětí, se potvrdil. Ukazuje se, že žáci, kteří doposud neměli žádné vedení v těchto sportovních aktivitách, kteří neměli ve škole vyhraněné zájmy a mnohdy byli považováni za neúspěšné či problemové děti, jsou schopné podávat dobré sportovní výsledky.

Z motivačních faktorů, které pozitivně u tohoto druhu sportu podporují děti, uvádíme především:

- individuální trenérská činnost s jednotlivými žáky
- podpora jednotlivce a jeho sebepojetí
- sport spojený s atraktivní životní filozofií, která děti oslovuje
- vedení kolektivu ke spolupráci, týmové činnosti a kamarádství
- přesná pravidla, etika a etiketa našeho sportu aj.

V průběhu let 2000 - 2006 se děti z "Destinky" jak se všeobecně říká současné podobě oddílu "D" SKP České Budějovice a oddílu dětí TJ karate České Budějovice účastnili mnoha sportovních akcí v AKJ a karate. Pravidelně se účastní Mistrovství ČR v AKJ, Mezinárodních mistrovství AKJ, Mezinárodních mistrovství AKJ - Fighting, Krajské ligy (4. kol) a Krajského přeboru v karate, Mistrovství ČR v karate, ale i Mezinárodních soutěží v karate (Bohemia open, Duch open, Germany open apod.) Z těchto závodů mají naši cvičenci nemalé výsledky (viz. obrazové přílohy).

**ad 3) Řízený rozhovor s pedagogickými pracovníky za účelem zjištění
pohledu školy na dosažené výsledky projektu**

Výsledky intervence projektu do školních aktivit dětí se pokoušíme popsat a zhodnotit v dialogu s vedením školy a třídními učiteli dětí . Uvádíme zde zaznamenané odpovědi řízeného rozhovoru dne 20.1.2000 s ředitelem školy Mgr. Petrem Divíškem a Mgr. Lilly Šeborovou třídní učitelkou jedné ze tříd, kde se nejvíce žáků zapojených v projektu prevence:

**1. Jaký máte názor na program prevence kriminality na vaší škole a jaké
máte zkušenosti s jejich realizátory ?**

Ředitel: *Škola program plně podporuje, tato forma vyplnění volného času dětem se nám ze zkušeností jeví jako prospěšná, směřující k dobrým výsledkům. S realizátory projektu spolupracujeme již několik let a máme jen dobré zkušenosti. Realizátoři projektu mají plnou podporu školy.*

Třídní učitelka: *Zastávám obdobný názor jako pan ředitel. Trenéři oddílů prevence děti zaujaly a mají velice dobré odborné i pedagogické předpoklady.*

2. Vliv projektu na výchovu a studijní výsledky dětí?

Ředitel: *U tohoto projektu pro jeho krátkou existenci ještě není možné očekávat výchovně-vzdělávací výsledky. Ale u dětí, které chodily do sportovní třídy od roku 1992, je vidět kladný vliv tohoto sportu na celkový jejich vývoj a postoj k povinnostem a hodnotám.*

Třídní učitelka: *Kladný vliv tohoto cvičení je patrný už i u dětí tohoto projektu, jsou klidnější a dají se lépe zvládat. Dosahují daleko lepších výsledků v pohybových aktivitách tělesné přípravy, kde jim nedělá problém vše zvládnout.*

3. Jaký přínos má tento projekt pro školu v budoucnosti?

Ředitel: *Očekáváme lepší výchovné i studijní výsledky žáků zapojených v této mimoškolní*

aktivitě, je to vklad do naší budoucnosti. Počítáme s tím, že spolupráce s realizátory projektu bude pokračovat i v dalších letech i v tomto programu prevence. Máme kladné ohlasy i ze strany rodičů, kteří uvítali tuto formu cvičení svých dětí a možnost informací z přednášek a besed projektu prevence.

Třídní učitelka: *Nám učitelům tento projekt jen usnadňuje naši činnost, protože s těmito žáky se lépe pracuje a dosahuje lepších výsledků. Určitě to má význam i pro žáky samotné.*

4. Jaký názor máte na znovuotevření sportovní třídy karate na vaší škole?

Ředitel: *Sportovní třídy na naší škole mají svojí tradice, opětovné otevření podporujeme. Pro školu to bude další krok v lepší nabídce dětem v oblasti pohybových aktivit.*

Třídní učitelka: *Mám stejný názor.*

Uvádím odpovědi řízeného rozhovoru dne 18.1.2007 s ředitelem spojených škol (od 1.9.2005) O.Nedbala a E.Destinnové Mgr. Miroslavem Poláčkem a Mgr. Monikou Hoštičkovou třídní učitelkou jedné ze tříd, kde se nachází žáci zapojení v projektu prevence:

1. Jaký máte názor na program prevence kriminality na vaší škole a jaké máte zkušenosti s jejich realizátory ?

Ředitel: *Určitě se jedná o dobrou věc, která napomáhá v aglomeraci sídlišť (Máj, Šumava) k hodnotnému naplnění volného času dětí po odchodu ze školy, případně školní družiny. Děti se zde mohou realizovat a mají naplněný volný čas, který by jinak mohli trávit ne zrovna vhodným způsobem. Fandím tomu to projektu a ze strany vedení naší školy mají plnou podporu.*

Třídní učitelka: *Je to určitě přínos pro mládež a vůbec pro dívky, které se zde mohou naučit sebeobranu a naopak ti živější žáci zde vytrénují v disciplíně. Naučí se zvládat situace nenásilně a naučí se agresii předcházet.*

2. Ovlivnil projekt děti v jejich výchovných nebo studijních výsledcích ?

Ředitel: *Určitým způsobem ano, jak jsem seznámen s činností projektu rozhodně má vliv na zlepšení kázně a možná i soustředěnosti některých žáků. Cvičení které zde trénují se jim jistě hodí v rámci celkového rozvoje pohybových aktivit.*

Třídní učitelka: *Někteří se trochu zklidní a přehodnocují situace, ve kterých by se dříve chovali agresivně a ví, že ponesou odpovědnost. Jsou k sobě navzájem ohleduplnější.*

3. Jaký přínos má tento projekt pro školu v budoucnosti?

Ředitel: *Uvítal bych fungování tohoto užitečného projektu i nadále v rámci naší školy. Jsou mezi žáky také problémové děti, řešíme společně s rodiči a odbornými pedagogickými pracovníky jejich problémy a také tyto děti by měli zkusit cvičení v rámci PK.*

Třídní učitelka: *Rozvíjet a udržovat tuto mimoškolní aktivitu a možnost rozšíření o další projekt. Návaznost pro skupinu dětí, které již vycházejí ze ZŠ, možnost jejich dalšího cvičení v rámci projektu. Budou ve věku kdy je znalost sebeobrany ,zvláště pak u dívek přínosem . Sama mám dvě dcery a uvažuji o přihlášení do vašeho oddílu sebeobrany.*

4. Jaký názor máte na znovuotevření sportovní třídy karate na vaší škole?

Ředitel: *Jsou jistě pro školu přínosem a máme s nimi dlouholeté dobré zkušenosti.*

Musím také dodat, že výběr do sportovních tříd je složitý , skloubit učivo a náročné tréninky je někdy opravdu velmi obtížné. Náročnost těchto tříd se týká samozřejmě i materiální stránky a výběru pedagogů. Na děti v těchto třídách jsou kladeny velké nároky a zvláště u těch mladších žáků. Samozřejmě se snažíme tyto třídy podporovat.

Třídní učitelka: *Tyto třídy musí mít stejný učební program jako ostatní spolužáci a proto jsou náročnější na studium a trénink. Určitě by měli mít žáci sportovních tříd individuální studijní plán, který koresponduje s učebním plánem. Žáci sportovních tříd by měli být připraveni na Střední školy stejně kvalitně jako jejich spolužáci a výuka by měla být na prvním místě.*

Závěr:

Po provedení řízených rozhovorů jsem si ověřil, že pedagogové jsou s naší činností spokojeni a plně podporují naši činnost v rámci PK. Také ohlasy od dalších pedagogů, které jsme zjišťovali již v průběhu let 2000 - 2006, jednoznačně potvrzují informace prezentované v této práci byly kladné. Po dobu fungování projektu jsem se nesetkal s negativním názorem k tréninku Bojových umění na ZŠ E.Destinnové.

1.7 Závěr a doporučení pro úpravu projektu

V roce 2000 se oddíl projektu prevence kriminality na ZŠ E.Destinnové přetransformoval do dvou samostatných oddílů:

oddíl " D " - děti, je součástí oddílu Bojových umění, sekce AKJ SKP České Budějovice. Zde jsou děti od pěti do patnácti let a trénují sebeobranný systém AKJ ve stejném čase v tělocvičně ZŠ E.Destinnové.

Po dosažení věkové hranice čtrnácti let mají možnost přejít do oddílu "B" nebo "A" dle dosaženého technického stupně v AKJ a tréninky již probíhají společně s dospělými cvičenci přímo v areálu SKP České Budějovice.

Zaměření a náplň tréninkových jednotek se téměř nezměnila, stále je kladen důraz na všeobecný pohybový rozvoj se zaměřením na zvládnutí základních sebeobránných prvků a cvičení. Především rozcvičení dětí je téměř vždy formou míčových her s ohledem na trénink reakce na letící míč hozený cvičencem, základy možného taktizování v rizikové situaci, jak se nenechat při vybíjené zasáhnout, ale také na týmovou práci při kolektivních hrách a drobných soutěžích. Je snaha děti směřovat ke spolupráci mezi sebou, ale také samostatnosti při nácviku kata a přípravě individuálních technik randori na soutěže v AKJ.

Od roku 2000 se děti z projektu PK pravidelně účastní letních soustředění AKJ, které jsou koncipovány obdobně jako letní tábory se zaměřením na trénink a výuku Bojových umění, zde mají možnost se seznámit s karate, Tae Kwon Do, Iai Do, Jiu Jitsu aj. Výuku zajišťuje tým licenčních trenérů z jednotlivých Bojových umění z ČR i ze zahraničí.

Největším zážitkem je pro děti tzv. "Bojová stezka" kde jsou lákáni různými postavami na sladkosti až po souboj s "Black manem" což je cvičenec obalený chrániči na kterém děti vždy úspěšně aplikují nejrozumnější způsoby obrany. Při této hře je sledováno jejich chování a reakce na možné nástrahy a napadení.

Nutno dodat, že vždy je vše precizně připraveno s největším ohledem na bezpečnost účastníků: Dalším ze speciálních výcviků pro děti školního věku jsou tréninky v místním bazénu, kdy voda slouží jako přirozená zátěž a cvičenci si můžou vyzkoušet svoji vytrvalost, fyzickou kondici, ale také stabilitu formou her za dozoru a odborné instruktáže trenéra. Na závěr celého soustředění je formou zkoušek na technické stupně AKJ zúčtována celotýdenní příprava.

Dětský oddíl - příprava, je součástí TJ karate České Budějovice.

Zde trénují děti od pěti do jedenácti let a cvičí základy karate, po dosažení daných technických stupňů a věku přecházejí do tzv. ***závodního oddílu***.

Dále se mimo jiné věnují se sportovnímu zaměření v karate - kata (povinné sestavy), kumite (sportovní zápas) i zde byly zachovány tréninkové jednotky v časech, které byly určeny v počátcích projektu PK. Děti jsou zde trénovány obdobným způsobem jako na AKJ jen se zaměřením na sportovní část karate. Také v tomto oddíle probíhá letní soustředění s bohatým programem pro děti a opět v závěru jsou děti vyzkoušeny na stupně technické vyspělosti v karate.

Nutno dodat, že oba oddíly spolu úzce spolupracují a někteří cvičenci navštěvují oba tréninky, účastní se soutěží v obou bojových stylech což se vzájemně doplňuje a využívá se jednotlivých technik z obou bojových umění v závodních disciplínách.

Několik dětí, které se účastnily počátku projektu a dnes ještě trénují jsou již dnes 15 a 16 letí mladí lidé, kteří dosáhli mnoha sportovních úspěchů. Dnes již jsou držiteli vysokých žákovských stupňů technické vyspělosti (dále jen STV) v AKJ a karate. S těmito je i nadále pracováno a jsou připravováni postupně na zkoušky na STV Dan (mistrovské stupně), ale také se dále školí a vzdělávají v rámci odborných seminářů pro uchazeče na trenérskou třídu v jednotlivých stylech Bojových umění . Sami už pod dohledem zkušených trenérů pomáhají s tréninkem těch nejmenších cvičenců a sami tak získávají první pedagogické zkušenosti v dané oblasti.

Dosažené výsledky a zkušenosti jsou nemalým důkazem o vhodnosti naplnění volného času dětí školního, ale i předškolního věku sportem a Bojovým uměním zvláště pro jeho výše uvedená specifika. Předpokládáme , že tento projekt udržíme i přes organizační změny na ZŠ E.Destinnové a dále bychom chtěli rozšířit tento, nebo jemu podobný program na některou z dalších ZŠ v Českých Budějovicích. V současné době intenzívně pracujeme na přípravě, a výcviku trenérů, kteří by měli odpovídající technický výkonnostní stupeň a zkušenosti z vedení dětského oddílu.

Závěrem této práce bych chtěl poděkovat všem, kteří nám v našem sportovním úsilí v PK pomáhají.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- 1) Čáp J., 1980: *Psychologie pro učitele*. SNP, Praha
- 2) Fojtík I. a Michalov L., *Základní úpoly, úpolové sporty a umění - I*. Skripta, PF, České Budějovice 1996,
- 3) Fojtík I., 1999: *Úpoly ve školní tělesné výchově*. VN MON, Praha
- 4) Hradečná M. a kolektiv, 1998: *Vybrané problémy sociální pedagogiky*. Karolinum, Praha
- 5) Chmelík J., 1998: *Trestná činnost páchaná na mládeži*. MV ČR, Praha
- 6) Jedlička R. a kol., 2004: *Děti a mládež v obtížných životních situacích*. MV ČR, Praha
- 7) Kraus B., Poláčková V. et al., 2001: *Člověk-prostředí-výchova K otázkám sociální pedagogiky*, Paido, Brno
- 8) *Kriminologické právní aspekty extremismu*, IKSP, Praha, 1999
- 9) Kudláčková B., 1997: časopis *Vychovatel č. 1-2 Edukatio*, Bratislava
- 10) Matouš M., 2005: *Historie sebeobránného systému Allkampf-Jitsu*, časopis Fighters 2005

- 11) Matoušek O., Kroftová A., 1998: *Mládež a delikvence*. Portál, Praha
- 12) Nezkusil J., 1978: *Českomoravská kriminologie* .Panorama, Praha
- 13) Vítek K., Vítková V., 1978: *Sociologie pomáhá společenské praxi*. SNP, Praha
- 14) Věstník MV ČR č.32/2, 1997: *Program MV v oblasti prevence kriminality*. MV ČR Praha
- 15) Vorlíček Ch., 1994: *Úvod do pedagogiky*, Karolinum, Praha

Další použité zdroje:

- 1) Časopis Zen Sen, 2005 - 2006 , Chomutov
- 2) Internet, www.allkampf-jitsu.cz, *Co je to allkampf-jitsu*
- 3) Intranet, 2005, statistiky, *Kriminalita mládeže*, MV ČR

SEZNAM PŘÍLOH

1. Představení a informace projektu
2. Žádost o finanční podporu projektu PK
3. Propagační leták projektu z roku 1998
4. Propagace a informování veřejnosti o existenci dětského oddílu v tisku
5. Trénink dětí formou úpolových her a nácvik nových sebeobránných technik
6. Realizátoři PK Martin Kamiš 1.Dan Jiu-Jitsu, Fiří Faktor 4. Dan karate, Ing.Jan Červenka 1. Kyu karate a Martin Hermann 1.Dan Allkampf-Jitsu.
7. První soutěž dětí z PK
8. První sportovní akce, do které byly zapojeny děti z projektu PK a kde získali první ocenění
9. 1. fotografie je z roku 1998, kdy oddíl existoval první rok
2. je z roku 1999, kdy se počet dětí zvýšil
10. 1.a 2.Nácvik základních technik s dětmi od 6 let 3. Při každém tréninku je důležité aby děti dodržovali správný pitný režim
11. Děti z "Destinky" na Mistrovství ČR v AKJ
12. 1. Poslední týden před prázdninami (červen 2005)
2. Martin Hermann ml. (14 let) začínal cvičit v PK v roce 1998.
3. Pod vedením Michaely Gronske se do tréninku zapojují i ti nejmladší.
13. 1. Letní soustředění Allkampf -Jitsu ve Věšíně 29.7.-5.8.2006.
2. Součástí soustředění je také základní právní příprava
14. 1. Trénink dětí základních technik AKJ na STV 9. Kyu
2. Součástí každého soustředění je na závěr zkouška na STV v AKJ
15. Zkoušky na STV v AKJ 9.12.2006 na SKP Č.Budějovice

Příloha č. 1: Představení a informace projektu.

Projekt

programu prevence kriminality a prevence drogových závislostí na místní úrovni.

Název projektu: **PK ZŠ E.D.** (Prevence kriminality žáků ZŠ E. Destinové)

Tvp projektu: **Oblast sociální prevence** - opakované a jednorázové sportovní či zájmové aktivity.

Oblast situační prevence - spojení mezi MP a PČR a občany (dětmi)

Realizátor projektu: **TJ Karate Č. Budějovice, Netolická 7, 37005 Č. Budějovice;**

tel.fax: 038/43752

Realizační osoby - garanti:

1. Sekce karate: **Jiří Faktor**, 3.DAN Shotokan karate, trenér I. třídy, instruktor speciálních příprav
Policie ČR

Jan Červenka, 1.Kyu Shotokan karate, trenér III. třídy

2. Sekce Allkampf Jitsu: **Martin Hermann**, 1.Dan Jiu-Jitsu, 1.Kyu Shotokan karate, 1.Kyu All-
kampf-Jitsu, instruktor speciálních příprav Policie ČR, trenér All-
kampf-Jitsu, trenér karate III. tř.

Martin Kamiš, 1. Dan Jiu-Jitsu, 2.Kyu Allkampf-Jitsu, trenér Allkampf-Jitsu, in-
struktor speciálních příprav Městské policie Č. B.

Ve spolupráci s: **ZŠ E. Destinové, Čtyři dvory, Č. Budějovice,**

zastoupené ředitelem p. Petrem Divíškem

Cílená skupina: **děti školního věku ZŠ E. Destinové**

Cílem projektu je rozjezd aktivity, která by účelně zaplnila zejména odpolední volný čas žáků formou tréninků karate a sebeobran, spojené s osvětovými přednáškami na cílená témata (viz další rozbor).

Výsledkem by mělo být vyplnění volného času dětí činností, která je zaujme a zároveň eliminuje věnování se nežádoucí činnosti, která je v rozporu se zákonem. Při zvládnutí základů úpolových sportů ovládnout i sama sebe a usměrnit energii do sportovního využití. Dalším pozitivním aspektem je zlepšení přístupu dětí školního věku k dospělým a vytvoření kladného vztahu k představitelům Policie ČR a Městské policie.

Časový harmonogram, náplň:

1. Září 1998 - nábor mezi žáky ZŠ E. Destinové s podporou vedení školy, spojené s ukázkami karate a Allkampf-Jitsu
2. Říjen až červen 1998/99 - pondělí - karate a středa - Allkampf od 16.00-17.30 hod tréninky karate a Allkampf-Jitsu s tímto zaměřením: základní techniky sebeobran, procvičování základních technik, celkový rozvoj fyzické kondice, základní gymnastické cviky, strečing, základy posilování, všeobecný tělesný rozvoj
3. 1x za 1 až 2 měsíce cílená přednáška se zapojením rodičů, videoprojekce (kazety MV) na témata z oblasti prevence kriminality mládeže: základní právní normy, nutná obrana, krajní nouze, prevence kriminality, drogy apod.
4. Ve spolupráci s pedagogy ZŠ doplňující akce: 1x letní soustředění a 1x zimní soustředění a víkendové akce zaměřené na pohybové aktivity.

Organizační a ekonomické předpoklady:

1. Předpoklad spolupráce se ZŠ E. Destinové v oblasti: uspořádání náboru - osvěta, poskytnutí tělocvičny po dobu tréninkových procesů zdarma, poskytnutí učebny na osvětové přednášky
2. Instruktoři Karate a Allkampf - zajištění vlastní organizace a provádění tréninků, přednášek a soustředění
3. TJ Karate ČB: zajištění organizační a ekonomické agendy, účetní vedení přes samostatný podúčet u peněžního ústavu, vyúčtování programu.; zajištění pomůcek, materiálu, skříňky, lékárničky apod.
4. Odhad počtu cvičících - 50 až 100 dětí.
5. Po ukončení projektu prevence perspektiva další návaznosti a pokračování dětí v oddílech TJ Karate nebo oddílech Allkampf-Jitsu.
6. Projekt je zaměřen na děti ZŠ E. Destinové.
7. V budoucnu uvažujeme o **rozšíření projektu na další školy a organizace** zabývající se výchovou mládeže v katastru města České Budějovice.

Příloha č.2: Žádost o finanční podporu projektu " Prevencí proti kriminalitě mládeže.

Úvodní slovo ...

Vážení sportovní přátelé,

dovolte nám, abychom Vám představili naši **Tělovýchovnou jednotu Karate České Budějovice** a její rozšířenou aktivitu - **zapojení do programu prevence kriminality mládeže.**

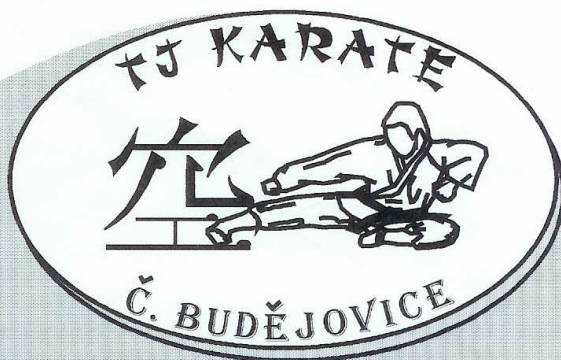
TJ Karate České Budějovice je **dobrovolným sdružením** občanů. Předmětem činnosti je organizování, rozvoj a propagace karate a sebeobrany s důrazem na výchovu členské základny v duchu etiky karate. Významná je především její sportovní činnost a programy zaměřené na mládež.

Počátky vzniku TJ se datují již kolem roku 1971 a od samého počátku až do současné doby je její činnost velmi úspěšná. V současnosti patří k dominantním subjektům jihočeského kraje v této specifické oblasti sportu. Jednota se stala za poslední rok opět nejúspěšnějším soutěžním oddílem karate v rámci jihočeského kraje, několik našich členů je držitelem titulu mistra republiky (1997, 1998). Zásahu na tomto vývoji a současném stavu mají nejen zakládající i současní aktivní členové, ale především hlavní výkonný trenér Jiří Faktor, šestinásobný mistr republiky, v r. 1990-97 též trenér státní reprezentace dospělých i mládeže, držitel titulu mistr sportu a zasloužilý mistr sportu.

Do budoucna zaměřuje TJ Karate České Budějovice pozornost na tyto oblasti rozvoje. Udržení a zkvalitnění dosavadní organizace (vlastní zdroje), všeobecné rozšiřování členské základny (vlastní zdroje), rozšíření a zkvalitnění sportovní činnosti mládeže, **pokračování a rozšiřování samostatného programu prevence kriminality mládeže**, zvýšení sportovní úrovně TJ Karate a karate jihočeského kraje až na mezinárodní úroveň, oblast prezentace TJK.

Protože očekávaná částečná finanční podpora z veřejných programů na program prevence kriminality mládeže byla zatím odsunuta, nese TJ Karate náklady na rozjezd a postupné plánované rozšiřování této aktivity z vlastních zdrojů, které ani zdaleka nestačí na dynamický rozjezd. Proto se **na Vás obracíme s touto žádostí o finanční podporu** v dále prezentovaném programu, použitou především materiálové vybavení a činnost.

S přáním mnoha úspěchů za TJ Karate České Budějovice

pořádají

v rámci programu prevence kriminality mládeže

pro žáky ZŠ E. DESTINOVÉ
nábor začátečníků do kurzu

KARATE **a sebeobrany** **ALLKAMPF-JITSU**

pod vedením zkušených instruktorů

- základní techniky sebeobrany
- celkový rozvoj fyzické kondice
- všeobecný tělesný rozvoj
- základy posilování, strečing
- přednášky, videoprojekce

- Zájemci se mohou přihlásit (vyzvednout přihlášku) na sekretariátu školy,
- nebo v tělocvičně ZŠ během předvedených ukázek koncem září (termín ukázek bude upřesněn po dohodě s vedením školy)
- a od 5. října během cvičení každé pondělí a středu v 16-17.30 hod. po dobu měsíce října.

Příloha č.4: Propagace a informování veřejnosti o existenci dětského oddílu v tisku.

Zapojení TJ Karate CB do programu prevence kriminality mládeže

Ve spolupráci s ředitelem ZŠ E. Destinové Petrem Divíškem a instruktory SKP sekce Allkampf-Jitsu uspořádala TJ Karate CB specializovaný nábor sebeobrany a karate.

Vedle klasických tréninků jsou plánovány jednou za dva měsíce i tematické přednášky s video-projekcí a podle výše získaných finančních prostředků na tento program letní a zimní soustředě-

ní. "Hlavním cílem je smysluplné zaplnění volného času především té skupiny dětí, které tíhnou k tomuto odvětví aktivit," říká jeden z trenérů Martin Hermann, který dodává, že nábor probíhá mimo rámec všeobecných náborů začátečnicků u TJ Karate.

O tom, že ze strany pořadatelů je této aktivitě věnována náležitá pozornost, svědčí i úroveň instruktorů, kteří se střídají v pravidelných trénincích. Za Allkampf-Jitsu je to instruktor speciálních příprav policie ČR Mar-

tin Hermann (I. Dan Jiu-Jitsu a I. Dan Allkampf-Jitsu) a instruktor speciálních příprav Městské policie CB Martin Kamiš (I. Dan Jiu-Jitsu). Za TJ Karate je to hlavní trenér TJ a mnohonásobný mistr sportu ČR Jiří Faktor (3. Dan Shotokan karate) a Jan Červenka (1. Kyu), trenér základního oddílu dětí u TJ Karate.

"Do náboru se přihlásilo celkem pětáctičer dětí, na trénincích se střídá pravidelně kolem

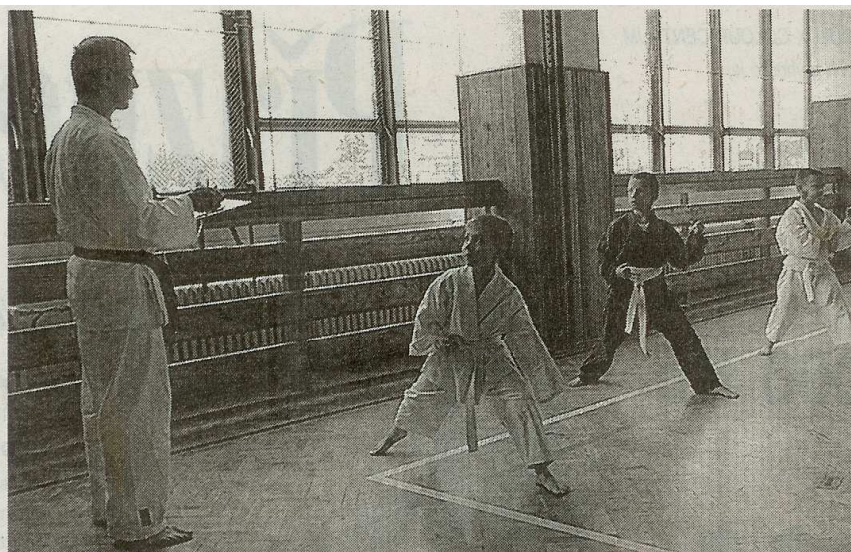
třiceti dětí, i když chřipkové období tento stav v současné době poněkud snížilo," říká Hermann.

TJ Karate již zachytila zájem jiných škol v regionu o rozšíření této aktivity. "Vše bude záležet na výši získaných finančních prostředků na materiální a technické zabezpečení rozjezdu těchto aktivit. Přes očekávanou podporu ze strany veřejných programů na tyto aktivity ponесou organizátoři ještě nějakou dobu náklady z vlastních zdrojů," dodal. (vv)

Specializovaný nábor sebeobrany a karate se těší ze strany dětí velkému zájmu (na snímku vpředu trojice instruktorů).

PÁTEK 11. PROSINCE 1998

Mladí karatisté ze ZŠ E. Destinové předvedli, co je jejich zkušení instruktoři naučili, při zdařilé ukázce ve školní tělocvičně také svým rodičům. /Foto: Hynek Klímek/

Školáky učí karate zkušení policisté

Č. Budějovice - Mladí členové oddílu TJ Karate Allkampf Jitsu při ZŠ E. Destinové skládali zkoušky na první stupeň kyu. Polovinu čtveřice zkušených instruktorů tvoří jihočeští policisté, Jiří Fantor a Martin Hermann, kteří ve své závodnické kariéře slavili četné úspěchy. Spolu s nimi žáky cvičí neméně zkušený karatista, strážník městské policie Martin Kamiš a inženýr Jan Červinka. O výchovu svých svěřenců se starají i mimo tělocvičnu. Uspořádali pro ně kupříkladu řadu zajímavých setkání se známými osobnostmi, hovoří s nimi i o problémových otázkách a tak se podílejí na jejich celkové výchově a růstu. (al)

čtvrtek 1. července 1999

Příloha č.5: Trénink dětí formou úpolových her a nácvik nových sebeobránných technik

Příloha č.6: Nahoře zleva trenéři: Martin Kamiš 1.Dan Jiu-Jitsu, Fiří Faktor 4. Dan karate, vpravo nahoře: Ing.Jan Červenka 1. Kyu karate a Martin Hermann 1.Dan Allkampf-Jitsu.

Příloha č.7 :První soutěž dětí z PK

„Kohai“ 99 OPEN

Původně se mělo jednat o takovou malou komorní soutěž v kata mezi základním oddílem dětí ToJeKa a vedle v tělocvičně trénujícím oddílem dětí ČKBÚ (České komise bojových umění) v předpokládaném počtu asi 35 startujících.

Po sepsání propozic vešla připravovaná soutěž v širší známost a nakonec z toho byla téměř oficiální soutěž pro začínající, o kterou projevíli zájem všichni, kdo se o ni dozvěděli (ovšem zákaz startu dostalo závodní A družstvo ToJeKa, kromě jedné výjimky, aby zase nevytulovalo medaile jiným adeptům). Zatímco spoluorganizátoři z ČKBÚ byli evidentně zaskočení rozsahem soutěže, ToJeKa s jejími zkušenostmi z pořádání soutěží to nezaskočilo nijak.

Soutěž proběhla v sobotu 27.11.99 v ZŠ E. Destinové, byla otevřená (OPEN), aby se nemusely řešit problémy s příslušnostmi k jinému svazu karate a kata jednotlivců se rozhodly po startujících dvojicích systémem „na praporky“.

Souhrnná tabulka zúčastněných družstev a výsledků:

Družstvo (oddíl)	počet	1.místo	2.místo	3.místo	Body	Pořadí
ToJeKa Č. B. „A“	1	1	-	-	3	6
ToJeKa Č.B. „B“	22	2	2	6	16	1
ČKBÚ Č.B.	13	2	3	1	13	3
SKP BC Bud. (TSUNAMI)	11	4	1	1	15	2
ToJeKa Allkampf-karate - E. Destin.	13	2	2		10	4
TJ Karate Nové Hrady	1	-	-	1	1	(9)
GISHIN-KAN Č. Krumlov	9	-	1	-	2	7-8
ToJeKa Dub u Prachatic	2	-	1	-	2	7-8
ToJeKa Tameshi-wari Borovany	6	-	1	2	4	5
Suma:	78	-	-	-	-	-

A nyní výsledky závodníků našich oddílů jmenovitě:

Mladší žáci 8.Kyu: 2. Tichý Michal, 3. Hermann Martin

Mladší žáci 7.Kyu: 1. Kůzl Jan, 3. Černý Jakub

Mladší žákyně 8.Kyu: 1. Palkosková Kateřina, 2. Veithová Lucie, 3. Červenková Helena

Mladší žákyně 6-7.Kyu: 1. Nymburg Jana, 2. Černá Kateřina, 3. Rinešová Andrea

Starší žákyně 7-8.Kyu: 3. Svobodová Monika

Starší žákyně 3-5.Kyu: 3. Maczková Šárka

Starší žáci 8.Kyu: 1. Kordík Pavel, 2. Picka Jan

Starší žáci 7.Kyu: 1. Tvaroh Jiří, 2. Novák František, 3. Tvaroh Tomáš

Starší žáci 6.Kyu: 2. Žížka Vojtěch, 3. Šebesta Milan

Starší žáci 3-5.Kyu: 3. Červenka Jan

Nejmladší účastník soutěže Kristínka Gabrielová (6 let).

Jak vyplývá z výsledků, sešlo se 78 startujících (a to nebyla soutěž oficiálně prezentována), zvolený systém umožnil ukončení soutěže již kolem poledne. Pro všechny 1 - 3 místa byly přichystány medaile a diplomy jako na opravdové soutěži, potěšil velký zájem rodičů. Z dosažených výsledků zaujal především velmi efektivní výkon klubu SKP (Tsunami dodžó), dále výsledky oddílu ToJeKa sekce Allkampf- karate (oficiálně oddíl dětí pod ZŠ E.D.) na jejich první soutěži. První vavříny začínají sbírat i svěřenci Fidela Torrese z Dubu u Prachatic.

Příloha č. 8: První sportovní akce, do které byly zapojeny děti z projektu PK a kde získali první ocenění.

Zdá se, že se soutěž líbila. Vyplnila určitou vznikající mezeru v nabídce soutěží pro začátečníky a uvažuje se její rozšíření o kata družstev.

Prvního zkušebního ročníku KOHAI OPEN se zúčastnilo téměř 80 soutěžících

Významného úspěchu a tím i další motivace dosáhli členové dětských oddílů ToJeKa. Na prostředním fotu zprava Kordík a Picka (sekce All-kampf-karate) a dole Palkosková, Veithová, Červenková.

Příloha č. 9: 1. fotografie je z roku 1998, kdy oddíl existoval první rok, jsou zde trenéři nahoře zleva: Jiří Faktor 4.Dan karate, Martin Hermann 1.Dan Allkampf-Jitsu a Ing.Jan Červenka 1.Dan karate

2. fotografie je z roku 1999, kdy se počet dětí zvýšil, trenéři Martin Hermann, Vladimíra Karvánková a Marek Medve.

Oddíl ZŠ E.Destinové-Allkampf, karate Prevenčí proti kriminalitě mládeže

Příloha č.10: 1.a 2.Nácvik základních technik sebeobránného systému s dětmi od 6 let se opakují pod přímým dozorem trenéra.

3.Při každém tréninku je důležité aby děti dodržovali správný pitný režim.

Pět medailí z mistrovství ČR v Allkampf-Jitsu

■ VLASTNÍ ZPRÁVA

Mistrovství České republiky v Allkampf-Jitsu, které v sobotu bylo v hale karlovarské Slavie, se zúčastnilo 113 vynavačů soutěží v sebeobránném stylu.

Ti bojovali na třech zápasistích ve věkových a technických kategoriích děti, junioři i dospělí. Soutěž jednotlivců obsahuje tři disciplíny. První je Kata-kombinace souborná cvičení, při kterých je hodnoceno správné provedení obranných

technik a koordinace pohybu. Další jsou sebeobránné techniky ve dvojici Randori, kdy soutěžící se sparringem předvedou deset technik obrany proti kopům, úderům, škrcení, ale i zbraním (nůž, pistole, hůl). Rozhodčí hodnotí správné provedení, načasování a zakončení sebeobránných technik. A třetí divácky nejatraktivnější disciplínou je Tameshi-wari. Jedná se o přerážení dřevěných desek o rozměru 30x30 cm a tloušťce od 1,5 cm

u dětí až po 3 cm u dospělých. Zde se hodnotí obtížnost deru či kopu, kterým je deska přeražena. Na této soutěži nebylo nouze o kopy ve výskoku přes šest a více na zemi ležících cvičenců!

V kategorii D1 ženy zvítězila Blanka Trpělková a obhájila tak loňský titul mistryně ČR, bronzovou medaili ve stejné kategorii vybojovala Vladimíra Karvánková a čtvrté místo obsadila Lenka Valentová. Všechny jsou z oddílu Bojových

umění SKP Č. Budějovice, který získal celkové 3. místo v soutěži klubů a škol Allkampf-Jitsu.

V kategorii S2 muži od 7. do 3. kyu vybojoval v kvalitní konkurenci Tomáš Balík druhé a Igor Schafelhoffler třetí místo. Oba závodníci jsou z oddílu karate TJ Nové Hradky.

Samostatnou disciplínou je volný boj Embu. Tříčlenné družstvo představí volný boj dvou útočníků proti jednomu obránci. Zápas trvá jednu minutu a hodnotí se zde reálnost a návaznost jednotlivých technik. Celý boj musí obsahovat minimálně sedm technik ze sebeobránného systému Allkampf-Jitsu. Ze čtyř jihočeských družstev si nejlépe vedl tým SKP ČB (Blanka Trpělková, Luboš Petr a Pavlína Petrová), který skončil čtvrtý.

Další závody se budou konat na podzim v německém Schwabmunchenu.

Allkampf-Jitsu, ač mladé bojové umění, získává v České republice stále více příznivců. V rámci organizace European Budo Centrum je rozvoj Allkampf-Jitsu v Česku velmi dobře hodnocen. Čeští trenéři a žáci, kteří se zúčastnili soutěží, seminářů a mistrovských zkoušek vždy výborně reprezentovali naši republiku a získali uznání zakladatele stylu Jakoba Becka a dalších významných učitelů European Budo Centra.

Mladí Allkampf-Jitsu SKP Č. Budějovice na mistrovství republiky v Karlových Varech: zleva Alexej Podporin, Lucie Veithová, Tomáš Kouba, Martin Hermann a Petr Randus. Foto JČL

Příloha č.12: 1. Poslední týden před prázdninami (červen 2005), byla již polovina oddílu na prázdninách. trenéři:prostřední řada první z leva Michaela Gronska a v pravo Martin Hermann

2. Martin Hermann ml. (14 let) začínal cvičit v PK v roce 1998, dnes již pod dohledem trenérky Jany Kotršalové vede rozcvičení dětí.

3. Pod vedením Michaely Gronske se do tréninku zapojují i ti nejmladší.

Příloha č.13:1. Letní soustředění Allkampf -Jitsu ve Věšíně 29.7.-5.8.2006 - rozcvičení dětí před dalším tréninkem, náplní je výuka úderových technik, nejprve na suchu a pak se děti převlékli do plavek a trénují ve vodě formou hry.

2. Součástí soustředění je také základní právní příprava ,jejíž náplní je porozumění pojmům: Nutná obrana (§13 TZ), Krajní nouze (§ 14 TZ) aby porozuměli za jakých podmínek se mohou bránit a kdy mohou použít některé techniky Allkampf-Jitsu v praxi při napadení.

1.

2.

Příloha č.14: 1. Trénink dětí základních technik AKJ na STV 9. Kyu

2. Součástí každého soustředění je na závěr zkouška na stupně technické vyspělosti v Allkampf-Jitsu. Především pro děti je tato zkouška motivační a snaží se podat co nejlepší výkon.

1.

Příloha 15: Ti nejmenší 5 a 6 let cvičí základní sebeobránné prvky ve dvojicích

Jejich starší kamarádi 10 let cvičí už náročnější techniky na vyšší žákovské stupně

Úspěšné zakončení zkoušek na STV v AKJ 9.12.2006 v tělocvičně SKP
Č.Budějovice

